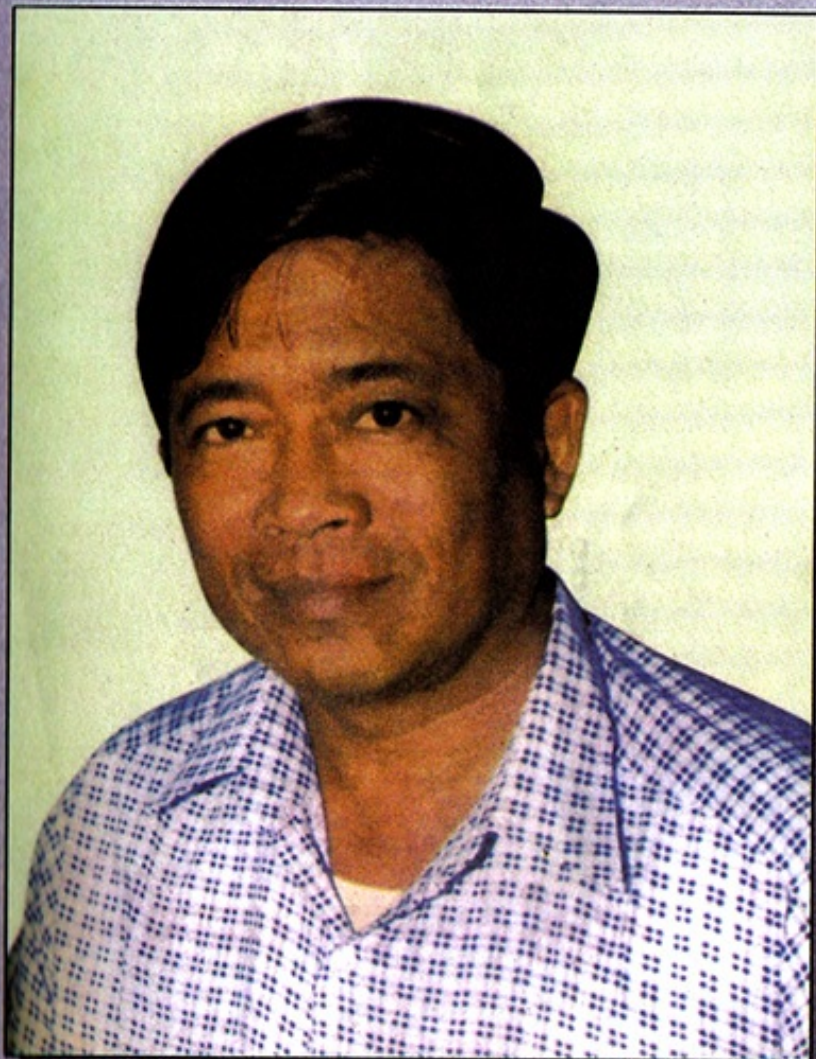

သောင်းစေဦး

ရဲဝံ့စွန့်စားတကယ့်ကွန်မန်ဒိုများ

သောင်းစေဦး

စာရေးသူ၏ အမှာ

ကျွန်တော်သည် လွန်ခဲ့သည့် ၂ နှစ်ကျော်က "ဟေ့ - ဒို့ကွန်မန်ဒို" အမည်ရ ကွန်မန်ဒိုစစ်ဆင်ရေး စာအုပ်ငယ်တစ်အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ကံအကျိုးပေး ကြောင့် လားမသိ။ စာအုပ်သည် ပြိုက်ခဲနဲ့ ကုန် သွား၏။ ထို့ကြောင့် နောက်တစ်အုပ်ရေးရန် စိတ်ကူးရှိခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် မရေးနိုင်ခဲ့ပါ။ "ထင်ရှားကျော်ကြား ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ နှင့် သူတို့ ၏ တိုက်ပွဲကွပ်ကဲမှုများ" အမည်ရ Fighting General Series ကို အဆက်မပြတ် ရေးနေရသဖြင့် ကွန်မန်ဒိုဘက်ကို မလှည့်နိုင်ခဲ့ပါ။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ Series အတွက် ၁၀ အုပ်ပြည့်အောင် ရေးမည်ဟု သန္နိဋ္ဌာန်ချထားခဲ့မိသဖြင့် ၁၀ အုပ်ပြည့်အောင် ကြိုးစားရေးသားနေခဲ့ရကာ ယခု ၂၀၁၁ ခုနှစ် နှစ်ကုန်၌ ၁၀ အုပ်ပြည့်သွားခဲ့ပါပြီ။ ထို့ကြောင့် ခေတ္တရပ်ထားခဲ့ရသည့် ကွန်မန်ဒို ဒုတိယအုပ်ကလေးကို ပြန်စဖြစ်ပါတော့သည်။ ပထမကွန်မန်ဒိုစာအုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ စာဖတ်သူတော်တော်များများ ထံမှ ဝေဖန် အကြံပြုချက်များ ရောက်လာကြသည်။ စစ်ဦးစီးတက္ကသိုလ်တွင် နည်းပြအရာရှိ သုံးလေးနှစ်လုပ်ခဲ့ဖူးသည့် ကျွန်တော်နှင့် ဗိုလ်သင်တန်းတစ်ပတ်တည်းဆင်း ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး တင်အောင်နိုင် (အငြိမ်းစား)က အောက်ပါအတိုင်း ပြောလာသည်။

"ဟေ့ . . . သူငယ်ချင်း မင်း ကွန်မန်ဒိုစာအုပ်ကလေးက မဆိုးပါဘူး။ ဖတ်လို့ ကောင်းပါတယ်။ နိုင်ငံခြားကွန်မန်ဒိုတွေစာရင် ပြည်တွင်းကွန်မန်ဒိုတွေက ပိုဖတ်ကောင်းတယ်ကွ။ နောက်တစ်ခါရေးရင် ပြည်တွင်း

ကွန်မန်ဒိုတွေချည်းပဲ သတ်သတ် ရေးစမ်းပါ"

အလားတူပင် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာချုပ် ဆရာမောင်နှင်းဆွေကလည်း လူချင်းတွေ့သည့် အခါ ပထမကွန်မန်ဒိုစာအုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြန်သည်။

"ကိုသောင်းဝေ . . . ကိုယ့်ညီရဲ့ ကွန်မန်ဒိုစာအုပ်ကလေး မဆိုးဘူးကွ။ ဖတ်လို့ ကောင်းတယ်။ ပြည်တွင်းတိုက်ပွဲကလေးတွေက ပိုကောင်းတယ်။ နောက်တစ်ခါရေးရင် ပြည်တွင်းတိုက်ပွဲလေးတွေချည်းပဲ ရေးနိုင်ရင်ပိုကောင်းမယ်ထင်တယ်။ ပြည်ပတိုက်ပွဲတွေက ဟိုလူရေး ဒီလူရေးနဲ့ ဖတ်ဖူးနေကြတာ ပရိသတ်မဖတ်ဘူးသေးတဲ့ ပြည်တွင်း တိုက်ပွဲလေးတွေကို ကြိုးစားရေးစမ်းပါ"

ကျွန်တော်နှင့် အလွန်ရင်းနှီးသူ ၂ ဦးမှ အထက်ပါအတိုင်း ဆိုလာသည်။
သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်လက်လှမ်းတစ်မီ ပြည်တွင်းကွန်မန်ဒိုတိုက်ပွဲများအား လိုက်လံစုဆောင်းပြီး စာအုပ်ငယ်တစ်အုပ် ရလောက်သည့် အခြေ အနေသို့ ရောက်ရှိလာသဖြင့် ဤ "ရဲဝံ့စွန့်စား တကယ့်ကွန်မန်ဒိုများ" အမည်ရ ပြည်တွင်းကွန်မန်ဒိုတိုက်ပွဲများကို စာရှုသူများ ထံ တင်ဆက်လိုက်ပါသည်။ ခင်ဗျား။

ဤစာအုပ်ကလေးသည် လည်း ပထမကွန်မန်ဒိုစာအုပ်ကဲ့သို့ပင် စာရှုသူများကို ထိုက်သင့်သော ဝီရိယသပေးစွမ်းနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ယူဆမိပါကြောင်း။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ

သောင်းဝေဦး

နေရာ - ရန်ကုန်မြို့

ရက်စွဲ - ၂၀၁၂ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၂) ရက်

*

လေးကတိတိုက်ပွဲ နိဒါန်း

ကျွန်တော်သည် ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ နှစ်လယ်မှ ၁၉၉၂ ခုနှစ် နှစ်စအထိ ရှစ်လခန့် တောင်ငူရှိ တောင်ပိုင်းတိုင်းစစ်ဌာနချုပ်တွင် ဂျီဝမ်း(ခေါ်)စစ်ဦးစီးမှူး (ပထမတန်း) တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ။ တာဝန်အရ အရှေ့ဘက်စစ်တောင်းမြစ်ရိုးတစ်လျှောက်မှ သည် အနောက်ဘက်ပဲခူးရိုးမသို့ ရောက်အောင်သွား မြင်အောင်ကြည့်၊ သိအောင်ကြိုးစားခဲ့ပါသည်။ ။ အထူးသဖြင့် ထင်ရှားကျော်ကြားလူသိများ လှသည့် ပဲခူးရိုးမကြီးကို ရင်းနှီးအောင် အခေါက်ခေါက်အခါခါ နည်းမျိုးစုံဖြင့် သွားရောက်၍ မြေအခြေအနေကို လေ့လာမှတ်သား ခဲ့ပါသည်။ ။

ယခု စာတွေရေးတော့ ထိုအတွေ့အကြုံများကို အခြေခံပြီး "ထင်ရှားကျော်ကြား ပဲခူးရိုးမတိုက်ပွဲများ" အမည်ရစာအုပ်ကို ရေးခဲ့၏။ ထိုစာအုပ်၌ ဗိုလ်ဇေယျ ကျဆုံးပုံ၊ သခင်သန်းထွန်း ကျဆုံးပုံ၊ ရဲဘော်အောင်ကြီး ကျဆုံးပုံ နောက်ဆုံး၌ ဇင်-ချစ်တို့ နှစ်ဦး ကျဆုံးပုံများကို ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ။ ထိုစာအုပ်၌ ကျွန်တော် ရေးရန်အရေးကြီးသော ဇင်-ချစ်တို့နှင့် ပတ်သက်သည့် တိုက်ပွဲလေးတစ်ပုဒ် ကျန်သွားသည်။ ။ ထိုတိုက်ပွဲကား ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၇ ရက်နေ့ မနက်တွင် ဇင်-ချစ်တို့ ၏ ဗဟိုဌာနချုပ်လေးကတိစခန်းအား တပ်မ (၇၇) ကွန်မန်ဒိုစစ်ကြောင်းမှ "လျှပ်စီးစစ်ဆင်ရေး" ဖြင့် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သည့် "လေးကတိတိုက်ပွဲ" ပင် ဖြစ်သည်။ ။ ဤစစ်ဆင်ရေးမှာ တပ်မ (၇၇) မှ တိုက်ရိုက်ဦးစီးခဲ့သော

တပ်မ ကွန်မန်ဒို၏ အရေးပါသော တိုက်ပွဲပင် ဖြစ်သည်။ ။

ဤဖြစ်စဉ်ကို ကွန်မန်ဒိုတိုက်ပွဲတစ်ခုအနေဖြင့် တင်ပြလိုပါသည်။ ။

ဖြစ်စဉ်အကြောင်းအရာအဖွင့်

အချိန်က ၁၉၇၃ ခုနှစ် မိုးကာလအစပိုင်း နေရာက မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်း ပဲခူးရိုးမကြီး။

ရန်သူ

ရိုးမရှိ ဗကပဥက္ကဋ္ဌ သခင်ဇင်သည် အာဟာရပြတ်ကာ ကျန်းမာရေး ဆိုးဝါးနေသည်။ ။ အထူးသဖြင့် သခင်ဇင်သည် ၁၉၆၃ ခုနှစ် ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲကာလ ရန်ကုန်မြို့တွင် နေထိုင်ခဲ့စဉ်က ယိုယွင်းပျက်စီးနေသော သွားများကို အသစ်တစ်ဖန် ပြုပြင်ခဲ့သည်။ ။ သွားတုများကို တပ်ဆင်ထားခဲ့ရသည်။ ။ သွားတုများကြောင့် သာ စားနိုင်ဝါးနိုင်နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ။

သို့သော်လည်း ကြာကြာဝါးသော စားသောသွားများ သည် ယခုအခါ ပို၍ ပို၍ ယိုင်နဲ့ လာခဲ့သည်။ ။ ထိုအခြေအနေတွင် သခင်ဇင်သည် တပ်မတော်၏ စစ်ဆင်ရေးများ အတွင်း၌ ပြေးရင်းလွှားရင်း သွားတုအံကပ်မှ ပြုတ်ကျကျန်ခဲ့တော့သည်။ ။ ထို့ကြောင့် သခင်ဇင်တွင် သွားတစ်ချောင်းမျှမရှိတော့ချေ။ စားမရ၊ ဝါးမရ ဖြစ်နေတော့သည်။ ။ အရည်ကိုသာ မျိုချနေရတော့သည်။ ။

ထို့ပြင် ဥက္ကဋ္ဌသခင်ဇင်၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေမှာ လည်း ကြာလေ ဆိုးလေဖြစ်လာနေသည်။ ။

ထို့ကြောင့် ဗကပထန်းတပင်မြို့နယ် တာဝန်ခံအောင်ငွေ (ခ) ရဲဘော်ရဲအောင် (ကိုကိုးကျွန်းမှ ထွက်ပြေးခဲ့သူ) သည် ဖြူးမြို့မှ သွားစိုက်

ဆရာကိုသန်းဝင်းကို ဆက်သွယ်ကာ အထူးအစီအစဉ်ဖြင့် ဥက္ကဋ္ဌသခင်ဇင် ထံသို့စေလွှတ်ပေးခဲ့လေသည်။ ။

ထိုစဉ်က သခင်ချစ်နှင့် ဗဟိုဌာနချုပ်သည် ကျောက်တံခါးမြို့နယ် ဆားပြင်ရွာ၏ နောက်ကျော မြရာပင်ကြော "လေးကတိ" မြောင်တွင် စခန်းချလျက်ရှိကြသည်။ ။ ထိုနေရာကား "လေးကတိစခန်း"ဟု တွင် ပေသည်။ ။

မြရာပင်ကြော၌ မိုးသည် ဖြိုင်ဖြိုင်ရွာချနေလေပြီ။

သွားစိုက်ဆရာသည် သခင်ဇင်အား သွားတုများ တပ်ဆင်ပေးခဲ့ပြီး နောက် ဗကပ အောင်ဇေယျတပ်သို့ရောက်ခဲ့ရသည်။ ။ ယင်းအား ဗဟိုဌာနချုပ်၏ လျှို့ဝှက်ရေးအရ ခေါ်ယူထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။ ထိုစဉ်က အောင်ဇေယျ၏ နိုင်ငံရေးမှူး ဗိုလ်သိန်းထွန်း၊ တပ်မှူးရဲဘော်မြဟန်၊ မောင်ခိုင် (ရဲဘော်ဌေး၏ သားကြီး)နှင့် မကျင်သောင်း စသူ စသူတို့ သည် သွားတိုက်ဆရာအား တောတွင်း၌ တိတ်တဆိတ်ခေါ်ယူပြီး မိမိတို့ ၏ သွားများကို အလှပြုပြင် ပေးစေခဲ့ကြသည်။ ။ လှပသော ရွှေသွားများကို စိုက်စေခဲ့သည်။ ။

ထို့နောက်တွင် ရဲဘော်အချို့သည် လျှို့ဝှက်ရေးနှင့် လုံခြုံရေးအတွက် ဟု ဆိုကာ သွားစိုက်ဆရာအား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ပစ်ရန်ပင် စီစဉ်ခဲ့ကြလေသည်။ ။

သို့သော်လည်း သွားစိုက်ဆရာအား လျှို့ဝှက်လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရေးသည် အထမမြောက်ခဲ့ချေ။

ထိုအချိန်၌ ဗကပဗဟိုဌာနချုပ်တွင် လည်းကောင်း အောင်ဇေယျတပ်တွင် လည်းကောင်း၊ အစားအစာများမှာ ပြတ်နေပြီဖြစ်သည်။ ။ အခက်အခဲများ လည်း ပို၍ ပို၍ တွေ့ကြုံနေရပြီဖြစ်သည်။ ။ ရင်ဆိုင်နေကြရသ

ည် ။

ထို့ကြောင့် သွားစိုက်ဆရာအား တောတွင်းသို့ ပို့ပေးခဲ့သော ရဲဘော်များ သည် လည်း တစ်ဦးပြီးတစ်ဦးပင် အလင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသည် ။ နောက်ဆုံးတွင် သွားစိုက်ဆရာကို သန်းဝင်းသည် လည်း ဧူလိုင်လ ဒုတိယပတ်အတွင်းတွင် ထန်းတစ်ပင်မှ တစ်ဆင့် ဖြူးမြို့သို့ လျှို့ဝှက်ကာ ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့လေသည် ။

မိမိ

၁၉၆၈ ခုနှစ် ဗကပဥက္ကဋ္ဌ သခင်သန်းထွန်းလုပ်ကြံခံရ၍ ကွယ်လွန်သွားပြီးနောက် ဥက္ကဋ္ဌနေရာကို သခင်ဇင်က ဆက်ခံခဲ့သည် ။ အတွင်းရေးမှူးက သခင်ချစ်ဖြစ်သည် ။ ဇင်ချစ်တို့ (၂)ဦးသည် ဗကပဥက္ကဋ္ဌနှင့် အတွင်းရေးမှူး ရာထူးလက်ခံရ ယူပြီးသည့် နောက်တွင် လည်း ပဲခူးရိုးမကို မစွန့်လွှတ်ဘဲ ဆက်လက်ဖက်တွယ် ထားခဲ့သည် ။ ရိုးမတွင် သူတို့ လေးငါးခြောက်နှစ် ဆက်လက်သက်ဆိုးရှည်ခဲ့ကြသည် ။ အကြောင်းမှ ၁၉၆၈ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီမှ စ၍ အရှေ့မြောက်ဒေသတွင် တရုတ်နိုင်ငံအကူအညီဖြင့် ဗသိန်းတင်ဦးစီးသော ဗကပအရှေ့ မြောက်စစ်ဒေသပေါ်ပေါက်လာသည် ။ နယ်စပ်ဒေသ၌ စခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲကြီးများ ကို ဆောင်ရွက်လာနိုင်သည် ။ ကွန်လုံ ရက် (၄၀)လို တိုက်ပွဲကြီးများ တိုက်နိုင်လာသည် ။ ထိုတိုက်ပွဲကြီးများကြောင့် မိမိတပ်မတော်မှ ရိုးမရှိ တပ်မ (၇၇)၊ (၈၈)၊ (၉၉) တို့ အား သံလွင်အရှေ့ခြမ်းသို့ စေလွှတ်ပေးရလေတော့သည် ။ ထို့ကြောင့် ပဲခူးရိုးမမှ ဇင်ချစ်တို့ အထိုက်အလျောက် အနေအစားချောင်သွားသည် ။

သို့ရာတွင် ဤသည် ကို သုံးသပ်မိသော မြန်မာ့တပ်မတော်မှ ဦးစွာပထမ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ကို အပြောင်ရှင်းသည် ။ ဖြတ်လေးဖြတ်နည်းဗျူ

ဟာများ ကျင့်သုံးသည် ။ မြစ်ဝ ကျွန်းပေါ် စစ်ဆင်ရေးကြီး မပြီးခင်မှာ ပဲခူးရိုးမရှိ ဇင်-ချစ်တို့ ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်း ရန်အတွက်လည်း အောက်ပါအတိုင်း စီမံလေတော့သည် ။

၁၉၇၃ ခုနှစ် နှစ်စတွင် တပ်မ (၇၇) အားညောင်လေးပင်တွင် အခြေပြုစေ၍ ဗကပဗဟိုနှင့် ဇင်-ချစ် ချေမှုန်းရေးကို စတင်ဆောင်ရွက်စေသည် ။ ဦးစွာပထမ ဗကပ ဗဟိုသတင်းများ ရအောင် သတင်းထောက်လှမ်းသည် ။ ထို့နောက် ဇင်-ချစ်တို့ အား ချေမှုန်း နိုင်ရန် အတွက် တပ်မကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကို စုဖွဲ့လေ့ကျင့်စေသည် ။ စုဖွဲ့မှုကို ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလမှ စတင်ခဲ့သည် ။ တပ်မကွပ်ကဲမှုအောက်မှ တပ်ရင်းတစ်ရင်းလျှင် လက်ရွေးစင် ၁၀ ဦးကျ၊ အင်အား ၁၀၀ ယောက်ဖြင့် စုဖွဲ့သည် ။ နံနက်တိုင်း လက်နက်ခဲ ယမ်းအပြည့်အစုံဖြင့် ညောင်လေးပင်မှ ပြန်တံဆာဘက်သို့ အပြေးချီတက်ပြီး အပြန်တွင် ကွန်မန်ဒိုသင်ခန်းစာများကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် လေ့ကျင့်ရသည် ။ နေ့လယ်ဘက်တွင် သင်ခန်းစာများ ပို့ချရာ၌ ကွန်မန်ဒိုဆိုင်ရာ သင်ခန်းစာများကိုသာမက တိုက်ပွဲ အတွေ့အကြုံများကိုပါ ဆွေးနွေးပို့ချပေးလေသည် ။

ထိုတပ်ဖွဲ့ကြီး၏ တပ်ဖွဲ့မှူးအဖြစ် ခမရ (၁၀၁) မှ ဗိုလ်ကြီးလှဝင်း၊ တပ်စုမှူးအဖြစ် ရှမ်း (၁)မှ ဒု-ဗိုလ်မြင့်ဆွေတို့ ဦးစွာရောက်လာပါသည် ။ တပ်ခွဲမှူးနှင့် တပ်စုမှူးများ ရောက်ရှိပြီးနောက် ဧပြီလ ၆ ရက်နေ့တွင် ခလရ (၆) မှ တပ်စုတစ်စုနှင့် ပူးပေါင်းတပ်စု (၄) စုပါ ကွန်မန်ဒိုစစ်ကြောင်းအား ဗိုလ်မှူးသူရတင်ဖေ (ဗိုလ်မှူးကြီး သူရတင်ဖေ၊ ရန်ကုန်မြို့တော်ဝန်၊ ကွယ်လွန်) မှ ဦးစီးပြီး ပဲခူးရိုးမ၊ တောင်ပေါ် ၁၄ ရွာနှင့် ကညင်ဒုံ ၉ ရွာဒေသသို့ တက်ရောက်ပြီး လေ့ကျင့်ရင်း လှုပ်ရှားရပါသည် ။ နယ်မြေကျွမ်းကျင်မှု ရှိစေရန် ပဲခူး ရိုးမပေါ်တွင် နှစ်ပတ်ကြာလှုပ်ရှားခဲ့ပါသည် ။ ရန်သူအဖွဲ့ ငယ်များ နှင့် ထိတွေ့တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရှိခဲ့သော်လည်း မိမိဘက်

မှ ဆုံးရှုံးမှု တစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ ရိုးမတောင်ပေါ်တွင် အောင်မြင်စွာ လှုပ်ရှားနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ။

ရန်သူသတင်းရရှိခြင်း

တပ်မဌာနချုပ်အနေဖြင့် တိုက်ကွက်ဖော်နိုင်ရန် ဗကပ ဗဟို၏ သတင်းကို အဆက်မပြတ်စုံစမ်း ဖော်ထုတ်လျက်ရှိပါသည်။ ။ သို့ရာတွင် ဗကပတို့ သည် အလွန်လျှို့ဝှက် သိပ်သည်းသူများ ဖြစ်၍ လွယ်လွယ်နှင့် ဇင်-ချစ်သတင်း ဖော်ထုတ်၍ မရရှိခဲ့ပါ။ ဆက်သွယ်ရေးစက်များမှ လည်း ကြားဖြတ်သတင်းများ ဖမ်းယူမရရှိခဲ့ပါ။ သို့ရာတွင် ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် မူ အောက်ပါအတိုင်း ဇင်-ချစ် ဗကပဗဟို၏ သတင်းကို ရရှိပါတော့သည်။ ။

၁၉၇၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ တပ်မစစ်ဆင်ရေးအစည်းအဝေးတွင် စစ်ဦးစီးမှူး (တတိယတန်း)မှ အောက်ပါသတင်းကို ရှင်းလင်းတင်ပြလေသည်။ ။ ပြီးခဲ့သည့် ဇွန်လက ဖြူးမြို့မှ သွားစိုက်ဆရာသန်းဝင်း စစ်တောင်းမြစ်ကမ်းအနီး ကျေးရွာများ သို့ သွားစိုက်ပေးရန် သွားစဉ် ဗကပများမှ ဖမ်းသွားကြောင်း နောက်နှစ်ရက်ခန့် အကြာတွင် ကားလမ်းအရှေ့ဘက်မှ ဗကပ ၁၅ ဦးခန့် ညအချိန် ကားလမ်းကိုဖြတ်ပြီး ပဲခူးရိုးမတောင်ပေါ်သို့ တက်သွားကြောင်း၊ အဆိုပါဗကပများ သည် ဖြူးမြို့အနီးမှ ဖြတ်သွားရာ သွားစိုက်ဆရာ သန်းဝင်းပါသွားကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ။

သွားစိုက်ဆရာသန်းဝင်းမှာ သာမန်အရပ်သားတစ်ယောက်သာ ဖြစ်၍ ၎င်းသတင်း မှာ လည်း ထူးခြားသတင်းတစ်ခု မဟုတ်ခဲ့ပါ။ ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လဆန်းတွင် သွားစိုက်ဆရာသန်းဝင်း ဖြူးမြို့သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ။ ဖြူးမြို့တွင် အခြေပြုထားသော နည်းဗျူဟာ (၇၇၂)

မှ ခေါ်ယူစစ်ဆေးမေးမြန်းသည့် အခါ ပဲခူးရိုးမပေါ်မှ ပြန်လည်ရောက်ရှိ
ပြီး ၎င်းအား ဗကပ ထန်းတပင်မြို့နယ်တပ်မှ မြို့နယ်မှူး သန်းမြင့်၏ စ
ခန်းတွင် ထိန်းသိမ်းထားချိန် ခလရ (၃၉) မှ စခန်းအား ဝင်ရောက်တိုက်
ခိုက်စဉ် ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ။ ဗကပများ ဖ
မ်းဆီးထားစဉ် ၎င်း၏ အတွေ့အကြုံများမှာ ထူးခြားမှုရှိသဖြင့် နည်းဗျူ
ဟာမှူး ဗိုလ်မှူးကြီး ခင်ကျော်ညိုမှ တပ်မသို့စစ်မေးချက်များ နှင့် အတူ
ပေးပို့လိုက်ပါသည်။ ။

တပ်မစစ်ဦးစီးမှူး ဒုတိယတန်းဗိုလ်မှူးမျိုးညွန့် (နောင်
ရန်ကုန်တိုင်း တိုင်းမှူး)နှင့် စစ်ဦးစီးမှူး (တတိယတန်း) ဗိုလ်ကြီးစိုးတင့်
(နောင် စစ်ဦးစီးတက္ကသိုလ်ကျောင်းအုပ်ကြီး) တို့ က အသေးစိတ် စစ်
ဆေးခဲ့ကြပါသည်။ ။

သွားစိုက်ဆရာသန်းဝင်းအား ဗကပများမှ ဖမ်းဆီးပြီး ပဲခူးရိုးမ
တောင်ပေါ်သို့ ခေါ်သွားကြောင်း တောင်ပေါ်ရှိမိုးဘုံးချင်းလယ်ရွာသို့
ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ပဲခူးရိုးမပေါ်ရှိ ဗကပအဖွဲ့မှ
လာခေါ်ကြောင်း လုံခြုံရေးအတွက်တောင်အောက်မှ ဗကပတစ်ယောက်
မှ မလိုက်ရကြောင်း မိုးဘုံးချင်းလယ်ရွာ၏ တောင်ဘက် ကွန်းချောင်းကို
ဖြတ်ပြီး တောင်ဘက်သို့ နှစ်နာရီခန့်သွားရကြောင်း၊ တစ်နေရာသို့အ
ရောက်တွင် ၎င်း၏ မျက်စိကို အဝတ်စည်းပြီး လမ်း၏ အနောက်ဘက်
သို့ နာရီဝက်ခန့် ခေါ်သွားကြောင်း အဆိုပါနေရာသို့ နောက်တစ်နာရီခန့်
အကြာ ၁၈ ဝှက် ရောက်ရှိလာသောလူကြီးနှစ်ဦးအား
သွားနုတ်ပေးရကြောင်း၊ လူကြီးနှင့် အတူပါလာသော အမျိုးသမီးရဲမေ
အချို့ကို သွားခြစ်ပေး ရကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ။

စစ်မေးသူများက သွားစိုက်ဆရာအား ခေါ်သွားသူများ အချင်းချင်း

ပြောဆိုသံများ ၊ သွားနုတ်ပေးရသည့် လူကြီးနှင့် ဆက်ဆံပုံများ ၊ သွားစိုက်ရန်လာသည့် အဖွဲ့၏ ခရီးကို ခန့်မှန်းနိုင်ရန်အတွက် အဆိုပါအဖွဲ့များ ရောက်လာစဉ် ချွေးထွက် မထွက်မှ အစ အသေးစိတ် မေးမြန်းပါသည်။ ။

သွားနုတ်ပေးရမည့် နေရာအရောက်တွင် စားပွဲနှင့် ခုံလိုကြောင်း၊ ၎င်းမှ ပြောလိုက်ချိန်တွင် ဗကပအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်လုပ်သူမှ စောမောင်ထူးတို့ ရွာမှ သွားယူခိုင်းကြောင်း၊ အဘိုးကြီးနှစ်ဦးအား ဥက္ကဋ္ဌကြီးဟု ခေါ်ကြကြောင်း၊ သွားနုတ်ရန် လာသူများမှာ ချွေးစိုရုံမက ခါးအောက်ပိုင်းများ တွင် ရေစိုနေကြောင်း၊ ချောင်းဖြတ်ခဲ့ရသည့် အကြောင်း ပြောကြကြောင်း သိရပါသည်။ ။

ဗကပဖွဲ့စည်းပုံစာအုပ်တွင် ရှာဖွေသည့် အခါ စောမောင်ထူးဆိုသူမှ ဗကပ ဗဟို ကင်းတပ်မှ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ။ အလင်းဝင် ဗဟို ကင်းတပ်မှူး ဗိုလ်အောင်မင်းအား ခေါ်ယူစုံစမ်းသည့် အခါ စောမောင်ထူးမှာ ဆားပြင်ရွာသားဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ။ လူကြီးများ ၏ ပုံသဏ္ဌာန်ကို ပြောပြသည့် အခါ သခင်ဇင်နှင့် သခင်ချစ်တို့ ဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့ လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့တွင် အမျိုးသမီးများ ပါဝင်ကြောင်း သိရပါသည်။ ။

စစ်မေးသူများက မြေပုံပေါ်တွင် မိုးဘုံးချင်းလယ်ရွာမှ ဆားပြင်ရွာသို့ သွားသည့် လမ်း၏ အနောက်ဘက်တစ်နေရာဖြစ်နိုင်ကြောင်း သုံးသပ်ပြီး တပ်မမှူးထံ တင်ပြပါသည်။ ။ တပ်မမှူးဗိုလ်မှူးကြီး သူရကွန်းရီသည် စစ်မေးချက်၊ တွေ့ရှိချက်၊ သုံးသပ်ချက်များကို လေ့လာပြီးမြေပုံဖြန့်ကာ လေးကတီချောင်းနှင့် မြစ်ချောင်းဖျားရှိ တောင်ကြောပေါ်တွင် ခဲတံအနီဖြင့် ပိုင်းလိုက်ပါသည်။ ။ ထို့နောက် တပ်မမှူးကြီးက တိုက်ပွဲဝင်မည့် တပ်မ ကွန်မန်ဒိုတပ်မှူးများကို ခေါ်ခိုင်းလို

က်သည် ။

"ကဲ . . . မင်းတို့ နားထောင်ကြ။ ဟောဒီတောင်ကြောပေါ်မှာ ရန်သူဗဟိုရှိနိုင်တယ်။ မင်းတို့ ဒီကနေပြီးတော့ အဲဒီကို ချီတက်၊ အကွာအဝေးအရ ခန့်မှန်းရတာနှစ်ရက်၊ သုံးရက်တော့ ကြာနိုင်တယ် ညအချိန်မှာ လျှပ်စီးလက်သလို လျှပ်တစ်ပြက် ဝင်ရောက်တိုက်ရမယ်။ ဒါကြောင့် ကွာဒီစစ်ဆင်ရေးကိုလည်း လျှပ်စီးစစ်ဆင်ရေး လို့ နာမည်ပေးမယ်။ အဲဒီတော့ စစ်ကြောင်းမှူးက အဆင်သင့်ဖြစ်တာနဲ့ ကနေ့ညနေ ဒီက စထွက်တော့"

တပ်မမှူးကြီးက အထက်ပါအတိုင်း စစ်ဆင်ရေး Briefing ကို အဆုံးသတ်လို က်ပါ သည် ။

စုဖွဲ့ခြင်း

တပ်မကွန်မန်ဒိုစစ်ကြောင်းအား အောက်ပါအတိုင်း စုဖွဲ့ထားပါသည် ။

စစ်ကြောင်းမှူး

ဗိုလ်မှူးထွန်းရွှေ (ဗိုလ်ချုပ်ထွန်းရွှေ၊ ယခင်ရပခတိုင်းမှူး ယခု ကွယ်လွန်)

ပါဝင်သောတပ်များ

ခမရ (၁၀၁) မှ ဗိုလ်ကြီးလှဝင်းနှင့် တပ်စုတစ်စု။

ရှမ်း (၁) မှ ဒုဗိုလ်မြင့်ဆွေနှင့် တပ်စုတစ်စု။

ခလရ (၈) မှ ဗိုလ်အောင်မြင်သူနှင့် တပ်စုတစ်စု။

ခမရ (၁၀၅) မှ ဗိုလ်ခင်မောင်ဆွေနှင့် တပ်စုတစ်စု။

စုစုပေါင်း တပ်စုလေးစုပါ ကွန်မန်ဒိုစစ်ကြောင်းကို စုဖွဲ့ခဲ့ပါသည်။ ။
ပိတ်ဆို့ရေးနှင့် အရန်စစ်ကြောင်း များ အဖြစ် ခမရ (၁၀၁) နှင့် ခမရ (၁၀၆)တို့ အား သီးခြား တာဝန်ပေးခဲ့ပါသည်။ ။

ချီတက်ခြင်း

စစ်ကြောင်းမှူး ဗိုလ်မှူးထွန်းရွှေ ဦးစီးတပ်မကွန်မန်ဒိုစစ်ကြောင်းသည် ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၄ရက်နေ့ညတွင် ပဲခူးကုန်းမှ ခင်သာ၊ ရေအေး၊ သံပရာခုံ လမ်းကြောင်းကို မိုးပြီး ရွာများကို ရှောင်ကွင်း၍ ပဲခူး ရိုးမသို့ ဦးတည်ချီတက်ပါသည်။ ။ ရွာသူရွာသာများ မသိစေရန်လမ်းမသုံးဘဲ၊ လယ်ကွင်းများ ၊ ဗွက်တောများ ၊ ကိုင်းတောများကို ညအချိန် မမြင်မစ မ်းန့ငှ် ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ ဖြတ်သန်းချီတက်ရပါသည်။ ။ လယ်ကွင်းများ ဖြတ်စဉ်က လရောင်ဖြင့်မြင်ရသော်လည်း တောင်ပေါ်ရောက်သည့် အချိန်တွင် သစ်ပင်ဝါးရိပ်များကြောင့် ဘာမျှ မမြင်ရတော့ပါ။ ။ ဝါးပင်ခြောက်များ တိုးမိ နင်းမိသဖြင့် တောတိုးသံ ဆူညံနေပါသည်။ ။ နံနက် ၃ နာရီ ခန့်တွင် ဆက်သွားရန် ခက်ခဲသဖြင့် နားလိုက်ရပါသည်။ ။

ဇူလိုင် ၁၄ ရက်နှင့် ၁၅ ရက်နေ့တွင် တုံ့ကန်ချောင်းအား အမှီပြုပြီး လမ်းမသုံးဘဲ တစ်နေကုန် ၂ ရက်ချီတက်ပါသည်။ ။ တောင်ကြောများအား ဖြတ်တက်၊ ဖြတ်ဆင်းရပါသည်။ ။ မိုးတွင်းဖြစ်၍ ရဲဘော်တိုင်း စိုရွှံနေကြသည်။ ။ ညအချိန်တွင် လည်း သစ်၊ ဝါးခုတ်ခွင့်မပြုသဖြင့် ယာယီ တဲမထိုးရဘဲ ပလတ်စတစ်ခြံပြီးသာ ငုတ်တုတ်အိပ်ကြရပါသည်။ ။ တပ်မှူးက စစ်ဆင်ရေး၏ အမည်အား "လျှပ်စီး" ဟု အမည်ပေးထားပါသည်။ ။ ညအချိန် လျှပ်စီးလက်သလို ရန်သူစခန်းအား လျှပ်တစ်ပြတ် ဝင်ရောက်တိုက်ရန် ညွှန်ကြားထားခဲ့သဖြင့် အလစ် အငိုက်ရစေရန်အတွက်

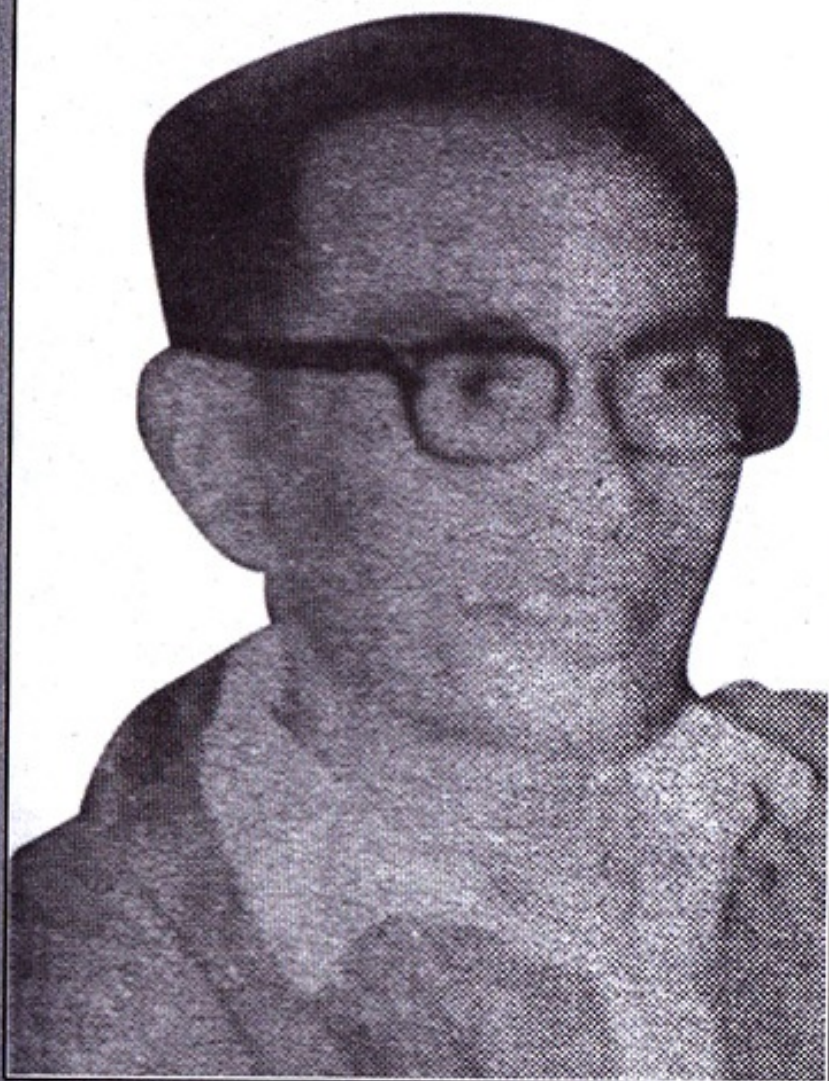
တေ ၁၀ ပေ ၁၀၀ လှုပ်ရှားနေသော ရန်သူအဖွဲ့ငယ်များ ၊
ရန်သူအမာခံများ မသိစေရန်အတွက်လျှို့ဝှက်စွာ ချီတက်ရပါသည်။ ။

ဇူလိုင် ၁၆ ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်အောင်မြင်သူ၏ တပ်စုပွင့်သွားရပါသည်။ ။ ကြတ်ချောင်းနှင့် မြစ်ချောင်းဆုံပြီး တုန်ကန်ချောင်းမကြီးအဖြစ် စီးဆင့်သည့် ချောင်းဆုံ အရောက်တွင် မြစ်ချောင်းအတိုင်း ဆက်လက်ချီတက် ရပါသည်။ ။ ဗိုလ်အောင်မြင်သူ၏ တပ်စုတွင် ဗကပအလင်းဝင်စန်းမောင် ပါလာသည်။ ။ သူသည် တောကျွမ်းသူ ဖြစ်၍ ပွင့်တပ်စိတ်နှင့် အတူ ချီတက်ပါသည်။ ။ တစ်နေရာအရောက်တွင် ချောင်းအတိုင်း ပျံလာသော ငှက်ကလေးတစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်သည် နှင့် စန်းမောင်မှ နေရာယူထားရန်အချက်ပြလိုက်သည်။ ။ ပွင့်တပ်စုက ချောင်း ဘေးဝဲယာချုံများ တွင် နေရာယူလိုက်သည်။ ။ ချောင်းအတိုင်း ခွေးတစ်ကောင် ထွက်လိုက် လာပြီး ပေ ၅၀ ခန့် အကွာတွင် ရပ်၍ အနံ့ခံနေပါသည်။ ။ များမကြာမီ ခွေးနောက်မှ ပလိုင်းလွယ်ထားသော ရွာသားတစ်ယောက် ဆက်ထွက်လာ၏။ စန်းမောင်က ထွက်ပြီး ရွတ်ရွတ်ဟု ဆိုကာ ထိုရွာသားကိုခေါ်လိုက်သည်။ ။

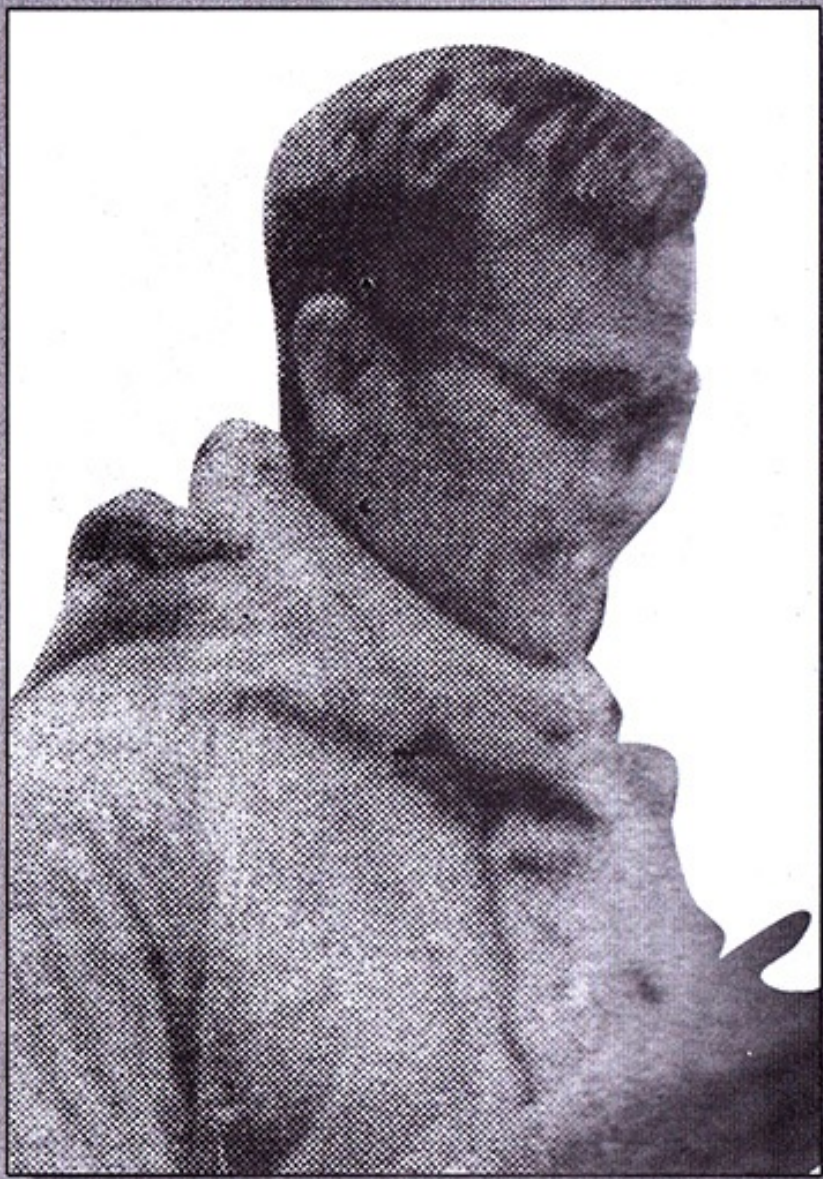
ရွာသားအား စုံစမ်းသည့် အခါ လေးကတိချောင်းနှင့် မြစ်ချောင်းဆုံသည့် နေရာမှ စပြီး ချောင်းဖျားပိုင်း သို့ သားငါးရှာခြင်း၊ အမဲလိုက်ခြင်း မပြုလုပ်ရန် ဗကပမှ တားမြစ်ထားသဖြင့် ယခု သွား၍ မရတော့ကြောင်း၊ ယခင်ကမူ ရောက်ဖူးကြောင်း၊ သွားပါက အောက်ခြေရှုပ်ထွေးသော ဝါးသပွတ်တောများ ရှိကြောင်း၊ ချောင်းဆုံအနီး တောင်ယာတဲ၌ "ငထွန်း" ဆိုသူရှိကြောင်း၊ လမ်းကျွမ်းကြောင်း မေးမြန်းသိရပါသည်။ ။ သတင်းထောက်ရင်း ထိုညက ထိုနေရာတစ်ဝိုက်၌ အခြေပြုခဲ့ကြ၏။

ရန်သူနှင့် ထိတွေ့ခြင်း

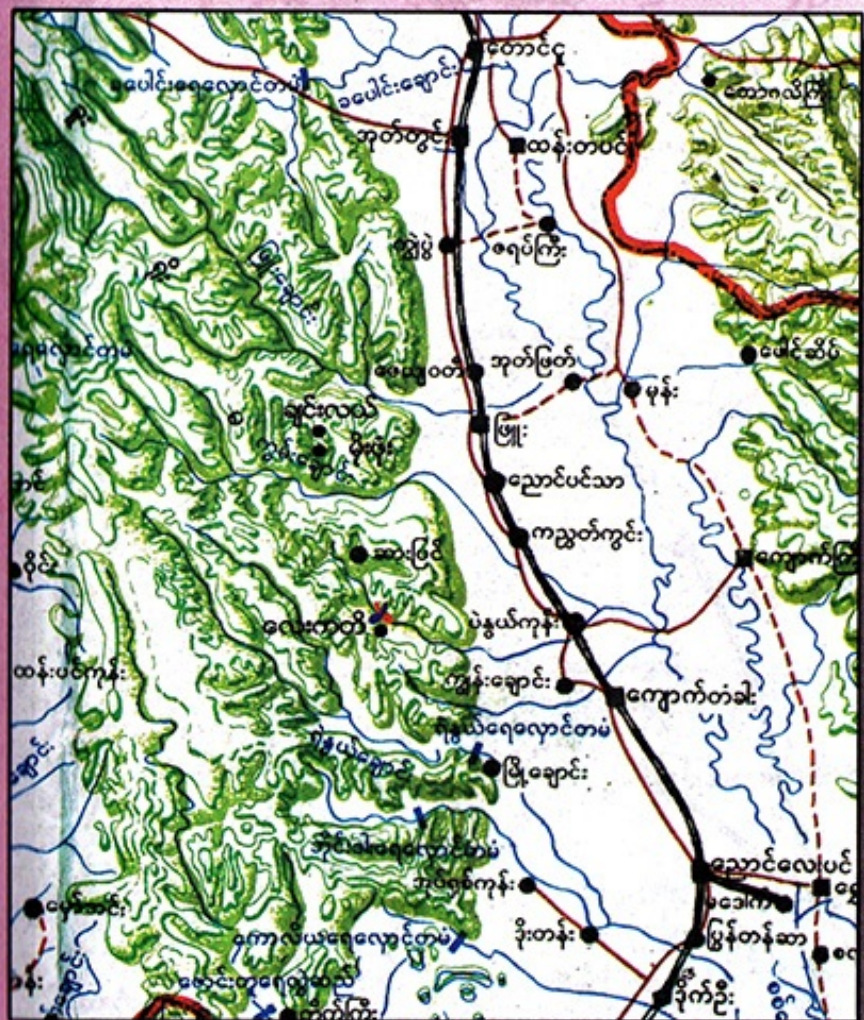
နောက်တစ်နေ့ ဇူလိုင် ၁၇ ရက်နေ့ နံနက်စောစောတွင် တောင်ယာ
ထဲမှ ငထွန်းအား ဒုဗိုလ်မြင့်ဆွေ တပ်စုမှ သွားရောက်ခေါ်ယူပြီး ဆက်လ
က်ချီတက်ပါသည်။ ။ လေးကတိချောင်းနှင့် မြစ်ချောင်းဆုံနေရာမှ စပြီး
တောင်ကြောအတိုင်း ချီတက်ခဲ့ရာ နံနက် ၀၉:၃၀ နာရီအချိန်၌
မြေပုံပေါ်တွင် တပ်မမှူးသတ်မှတ်ပေးလိုက်သည့် နေရာအနီးသို့ ရောက်
သည် နှင့် ရန်သူကာကင်းအဖွဲ့က ရုတ်တရက် စတင်ပစ်ခတ်ပါတော့သ
ည် ။

ဗဟုပညာရှင် သခင်ဇော်

ဗကပအတွင်းရေးမှူးသခင်ချစ်

၁၉၇၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လက တပ်မ(၇၇)ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့နှင့် ဗမာ့ဗဟိုတို့
တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့သည့် လေးကတီတိုက်ပွဲပြမြေပုံ

"ရန်သူ . . . ရန်သူ"

ဗကပကာကင်းမှ အဆက်မပြတ်အော်ဟစ်ပါသည်။ ။ ရန်သူကာကင်း
အဖွဲ့ နေရာယူထားသော ကုန်းကလေးသည် ပေ ၂၀ ခန့်သာ ကျယ်ပြီး
တပ်ဖြန့်ရန်ခက်ခဲလှ၏။ ပွိုင့်တပ်စုမှ တပ်ကြပ်ကြီးကျော်မြင့်သည် ရှေ့
သို့အတင်းတက်ကာ ရန်သူ့ကာကင်းအား ပစ်တက်တက်၍
တိုက်ခိုက်ပြီး ကုန်းကလေးအား အတင်းတက် ရောက်သိမ်းပိုက်ပါသည်
။

"ဖောင်း . . .ဖောင်း . . .ဖောင်း . . .ဖောင်း"

ရန်သူ့ကာကင်းက ပစ်၍ ဆုတ်ပြေးသွားသည် ။
တပ်ကြပ်ကြီးကျော်မြင့် ကာကင်းကုန်းမှာ ပင် ရန်သူကျည်ထိ၍ ကျဆုံး
သွား၏။ တပ်စုမှူး ဒုဗိုလ်မြင့်ဆွေနှင့် တပ်စုက ပင်မတောင်ကုန်းအား ပ
စ်အားသုံးကာ အတင်းပင်ဆက်လက်တိုက်ခိုက်သည်။ ။ ရန်သူဗကပများ
မှ ကြာရှည်ခံမတိုက်ပါ။ ဖရီဖရဲဖြင့် အဖွဲ့များ ခွဲကာ ဆုတ်ခွာသွားကြသ
ည်။ ။ အလောင်း ၂ လောင်း၊ ဂျီဖိုးတစ်လက်နှင့် ပစ္စည်းအများ အပြား ကျ
န်ရစ်ခဲ့သည်။ ။ ဖမ်းဆီးရမိပစ္စည်းများ နှင့် စာရွက်စာတမ်း အထောက်အ
ထားများ အရ ဗကပဗဟိုဇင်-ချစ်တို့ ၏ စခန်း ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်
။ ကွန်မန်ဒိုစစ်ကြောင်းသည် ရန်သူ ဆုတ်ခွာဖွယ်ရာရှိသည့်
အချက်အချာတောင်ကြောများကို ဆက်လက်ရှင်းလင်းခဲ့ပါသည်။ ။ ဖြစ်စ
ဉ်ကို ရှေ့တန်းတပ်မဌာနချုပ်သို့ ချက်ချင်းတင်ပြခဲ့၏။

တိုက်ပွဲနောက်ပိုင်းဆောင်ရွက်ချက်များ

ဇူလိုင် ၁၈ ရက်နေ့တွင် တိုင်းမှူးနှင့် တပ်မမှူးတို့ ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့်
ဆားပြင်ရွာသို့ ရောက်လာသည်။ ။ သိမ်းဆည်းရမိ
အထောက်အထားများ အရ လေးကတိစခန်းမှာ ဗကပဗဟိုဇင်-ချစ်တို့

၏ စခန်း ဖြစ်ကြောင်း အတည်ပြုလိုက်နိုင်သည်။ ။ ထို့ကြောင့် ကွန်မန်ဒို တပ်ခွဲအား ရိက္ခာတစ်ပတ်စာ ဖြည့်တင်းပြီး ဆုတ်ခွာသွားသော ရန်သူ ဗ ကပများ နောက်သို့ ခြေရာခြေ ကြောင်းခံ၍ ဆက်လက်ရှင်းလင်းစေပါ သည် ။ ဗကပတို့ သည် တ ပ် မ တော်၏ သဘောသဘာဝကို ရိပ်စားမိသဖြင့် ထင်သာမြင်သာသော Prominent ဖြစ်သော တောင်ကြောတောင်ကုန်းများ ၌ အခြေမပြုဘဲ လျှို့ဝှက်လေးများ ၊ ချောင်း ကလေးများ ၊ မြောင်းကလေးများ ၌ ဝပ်၍ ခိုအောင်းရှောင်တိမ်းခဲ့ကြသ န် ။ ထို့ကြောင့် လေးကတိတိုက်ပွဲအပြီး၌ နောက်ထပ်တပ်များ သွင်း ကာ ရှင်းလင်းခဲ့သော်လည်း ရန်သူနှင့် ထပ်မံထိတွေ့မှုမရှိခဲ့ပါ။

သို့ရာတွင် လေးကတိတိုက်ပွဲပြီးချိန်မှ စ၍ ဗကပဗဟိုဇင်-ချစ်တို့ သ န် ၎င်းတို့ ၏ အောင်နိုင်တပ်အောင်ဇေယျာတပ်တို့ နှင့် အတူမနေနိုင် တော့ဘဲ တကွဲတပြားစီ တသီးတခြား ပြေးလွှားနေခဲ့ရာမှ နောင် တစ်နှစ်ခွဲခန့်အကြာ၌ အပြီးအပိုင် လုံးဝချေမှုန်းခြင်း ခံရလေတော့သည်။ ။

တိုက်ပွဲသုံးသပ်ချက်များ

မိမိတပ်မတော်၏ သုံးသပ်ချက်

ဤတိုက်ပွဲတွင် မိမိတပ်မတော်မှ တပ်ကြပ်ကြီးတစ်ဦး ကျဆုံးခဲ့ပါသ န် ။ ရန်သူထံမှ အတွင်းရေးမှူးသခင်ချစ်၏ ဗဟိုကင်းတပ်မှ တပ်သား ရဲဘော်ပုတင်၊ ရဲဘော်လှအောင်တို့ ၂ ဦး ကျဆုံးပြီး အလောင်းရ၍ ဂျီဖိုး တစ်လက် သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည် ။ လူနေတဲများ နှင့် စာရွက်စာတမ်းများ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ရာ ထိုအထောက်အထားများ အရ တပ်မ (၇၇) မှ ရန်သူဗဟိုကို ခြေရာခံမိပြီး စစ်ကြောင်းများ ခွဲကာ ဗဟို ကို အဆက်မပြတ် လိုက်လံချေမှုန်း နိုင်ခဲ့ပါသည် ။ အပင်ပန်းခံကာ တောက်လျှောက် ရိုးမအရှေ့အနောက် ပိတ်ဆို့၍ ကွက်ပြည့်နင်း ရှင်းလ

င်းခဲ့ရာ ၁၉၇၅ ခုနှစ် မတ်လ ၁၅ ရက်နေ့ နေ့လယ်အချိန်၌ ဗကပဥက္ကဋ္ဌ သခင်ဇင်နှင့် အတွင်းရေးမှူး သခင်ချစ်တို့ အား ပဲခူးရိုးမအရှေ့ခြမ်း ဖွတ်ကျားချောင်းအတွင်း၌ အသေရမိခဲ့လေတော့သည် ။ ဤသည် မှာ လေးကတိစခန်းတိုက်ပွဲ၏ အကျိုးဆက်ဟု သုံးသပ်ရရှိပါသည် ။

တပ်မတော်မှ အထက်ပါအတိုင်း သုံးသပ်ခဲ့သလို ဤတပ်မ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့၏ လေးကတိစခန်းတိုက်ပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ ဗကပများကလည် အောက်ပါအတိုင်း သုံးသပ်ပါသည် ။

ဗကပဥက္ကဋ္ဌသခင်ဇင်၏ သုံးသပ်ချက်

၁၉၆၈ ခုနှစ် ဗကပဥက္ကဋ္ဌ သခင်သန်းထွန်း သေဆုံးပြီး သခင်ဇင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူပြီးသည့် နောက် ဗကပဗဟိုသည် ပဲခူးရိုးမတွင် ဆက်လက်အခြေပြုနေခဲ့သည် ။ အရှေ့မြောက်ဒေသ၌ ဗသိန်းတင်၏ အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသမှ Conventional ဆန်ဆန် တိုက်ကွက်ကြီးများကို ၁၉၆၈ ခုနှစ်မှ ပင် စတင်အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ရာ ပဲခူးရိုးမရှိ တပ်မတော်များများအား အရှေ့မြောက်သို့ စေလွှတ်ခဲ့ရသဖြင့် ပဲခူးရိုးမ ဗကပများမှာ အတော်ပင် အသက်ရှူချောင်သွားခဲ့လေသည် ။ ၁၉၆၈ ခုနှစ် စက်တင်ဘာမှ ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဇွန်အထိ ငါးနှစ် တိုင်တိုင် ဗကပဗဟိုသည် ပဲခူးရိုးမ၌ မိမိတပ်မတော်စစ်ကြောင်းများ ၏ တိုက်ခိုက်ခံရခြင်း လုံးဝမရှိခဲ့ချေ။ ငါးနှစ်ခန့်အကြာ ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၁၇ ရက်၌ ဗကပဗဟိုအား တပ်မ (၇၇) ကွန်မန်ဒိုစစ်ကြောင်းမှ ပထမဆုံး အကြိမ် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့လေသည် ။ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဗကပဥက္ကဋ္ဌသခင်ဇင်မှ အောက်ပါအတိုင်း သုံးသပ်ခဲ့လေသည် ။

ဇူလိုင်လ ၁၇ ရက်နေ့ လေးကတိစခန်း အတိုက်ခံရတာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဥက္ကဋ္ဌသခင်ဇင်၏ နိဂုံးချုပ်ချက်

ညာပလား ပတ်ဝန်းကျင်ကို အားရအောင် ရှင်းပြီးနောက် ရန်သူဟာ သုံးသပ်ချက်တစ်ခု လုပ်တယ်။ သူတို့ ရဲ့ သုံးသပ်ချက်ကတော့ "ပါတီဗဟိုဟာ ပဲခူးချောင်းဖျားရောက်ပြီး မဟာမိတ် အကူအညီနဲ့ ခိုအောင်းနေလိမ့်မယ်" ဆိုတာပဲဖြစ်တယ်။

အဲဒီအစီအစဉ်အရ ဇူလိုင်လ ၂၇ ရက်နေ့မှာ လျှပ်စီးစစ်ဆင်ရေးကို ရုပ်သိမ်း၊ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို မြောက်ဘက်လွှတ် သတင်းစုံစမ်းခိုင်းပြီး အကယ်၍ သတင်းထပ်ရရင် သတင်းပေါ် မူတည်ပြီး ပါတီဗဟိုကို ဆက်လက်ချေမှုန်းဖို့ သူတို့ ကြိုးစားကြပြန်တယ်။

ဒါပေမဲ့ လက်နက်ကိုင် ထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့ဟာလည်း ဇူလိုင်လ ၂၅ ရက်နေ့မှာ ကျီးမနီး၊ ခရုချောင်း၊ ထန်းလက်ကုန်း ဝါးတစ်လုံးနဲ့ ပေါက်လမ်း ပတ်ဝန်းကျင်များမှာ ဘာသတင်းမှ ထောက်လှမ်းလို့ မရခဲ့ဘူး။

ပါတီဗဟိုစခန်း အတိုက်ခံရတာဟာ စစ်ရေးအရပြောရင် ပြောပလောက်အောင် ဆုံးရှုံးမှု မရှိပေမယ့် နိုင်ငံရေးအရ ပြောရင်တော့ အများကြီး နာတယ်။ ဘာကြောင့် လဲ။

(၉၉) (၈၈)ရန်သူတပ်မတွေဟာ ၃ နှစ်ကျော်ဆက်တိုက် ခေါင်းမဖော်နိုင်ဘဲ ထိပ်ပြ ခေါင်းကွဲ ခံနေရတဲ့ အခြေအနေကနေပြီး ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ အဓိကတပ်နှစ်တပ်ဖြစ်တဲ့ အောင်ဇေယျ၊ အောင်နိုင်တို့ ဟာ ရှမ်းစု၊ ငပန်းအင်းတိုက်ပွဲတွေမှာ ရှုံးခဲ့ပြီး အခုတစ်ခါ ပါတီဗဟိုအတိုက်ခံလိုက်ရတော့ ရန်သူအတွက် အသက်ရှူပေါက်ရပြီး ခေါင်းထောင်လာနိုင်လို့ ပဲ။

ပထမအကြိမ် ဗဟိုဌာနချုပ်အတိုက်ခံရခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သုံးသပ်ချက်

ဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရန်သူက "ပဲခူးရိုးမ ဗကပအခြေအနေဟာ ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဧပြီမှာ အရှိန်အမြင့်ဆုံးရောက်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ မေလကျတော့

ရှမ်းစုတိုက်ပွဲ၊ ငပန်းအင်း တိုက်ပွဲအပြီး အရှိန်ကျလာတယ်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လကျပြန်တော့ ပါတီဗဟိုစခန်းကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် စစ်ရေးအကဲသာမှုဟာ မိမိတို့ လက်ထဲ ပြန်ရောက်လာတယ်။ လက်ရှိအခြေအနေဟာဗကပတို့ စတင်ပြိုလာတဲ့ ကာလဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် မိမိတို့ အမှားကြောင့် ဗကပ သက်ဆိုးရှည်နိုင်တယ်။ စစ်မြေပြင် စည်းကမ်းနဲ့ ညွှန်ကြားချက်များကို မိမိတို့ တပ်ဖွဲ့များက စနစ်တကျ လိုက်နာရေးဟာ အရေးကြီးဆုံးအဆင့် ရောက်နေပြီ" လို့ သုံးသပ်ထားတယ်။

ဒါကိုကြည့်ရင် စခန်းအတိုက်ခံရတာဟာ စစ်ရေးအရ ပြောပလောက်အောင် ဆုံးရှုံးမှုမရှိပေမယ့် စစ်ရေးအကဲသာမှုဟာ ဘယ်သူ့လက်ထဲ ရောက်မလဲဆိုတဲ့ ပြဿနာအဖြစ်နဲ့ ရန်သူက ကြည့်တယ်။ ဒီအတိုင်းပဲ ကျွန်တော်တို့ ကလည်း ပဲ ကြည့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီနေရာမှာ သူတို့ ပြောတဲ့ အတိုင်း မဟုတ်စေကာမူ ပြဿနာကို ရင်ဆိုင်လာရတယ်ဆိုတဲ့ အဖြစ်ကတော့ရောက်လာတာပဲ။ ဒါကြောင့် မို့ နိုင်ငံရေးအရ အများကြီးနာတယ်လို့ ပြောတာဖြစ်တယ်။

အောင်ဇေယျ အောင်နိုင်တို့ မရှေးမနှောင်း အရှုံးပွဲနဲ့ ရင်ဆိုင်ရပြီး တစ်ဆက်တည်း ပါတီဗဟိုအတိုက် ခံရတာဟာ နိုင်ငံရေးအရ အများကြီးနာတာမှန်ပေမယ့် ရန်သူသုံးသပ်သလို ဗကပစတင်ပြိုပြီ။ စစ်ရေးအကဲသာမှုဟာ သူတို့ ဘက်ရောက်နေပြီဆိုတာကတော့ ရန်သူ့စိတ်ကူးယဉ်မှုသာ ဖြစ်တယ်။ အခြေအနေဟာ မိမိတို့ ဘက်မှာ ကောင်းမွန်လျက် ရှိဆဲပဲ။ စစ်ရေးအကဲသာမှုဟာ ကျွန်တော်တို့ လက်ထဲ ရှိနေဆဲဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ လှုပ်တော့လာတယ်။ ခုလိုဖြစ်လာရတာဟာ အခြေအနေကြောင့် မဟုတ်ဘဲခေါင်းဆောင်မှု အမှားကြောင့် သာဖြစ်တယ်။

ဒီလိုဆိုတဲ့ အတွက် ရန်သူကို အထင်သေးလို့ တော့မဖြစ်ဘူး၊ စစ်ရေး အကဲသာမှု ပြဿနာ တစ်နည်း ဆိုတော့ရန်သူကိုအလှည့်ပေးမလား၊ မပေးဘူးလားဆိုတဲ့ မေးခွန်းမေးလာတဲ့ အလွန်အရေးကြီးတဲ့ အခြေအနေ ကို သဘောပေါက်ပြီး မိမိအတွင်းက စစ်ပြေး အတွေးအခေါ်နဲ့ ဒီစစ်ပြေး အတွေးအခေါ် မစွန့်နိုင်သူ အထူးသဖြင့် ခေါင်းဆောင်မှုအတွင်းရှိ စစ်ပြေး အတွေးအခေါ် ရဲဘော်တွေကို နာလန်မထူအောင် တိုက်ပြီး ရဲသုံးရဲစိတ်ဓာတ်ကို တစ်ဆင့်မြှင့်စိုက်ထူကာ ရန်သူကို ဆက်တိုက်ချေမှုန်းသွားဖို့ မုချလုပ်ရမယ်။ ခေါင်းမောလာတဲ့ ရန်သူကို နောက်ဘယ်တော့မှ ခေါင်းမမောနိုင်အောင် ချပစ်ရမယ်။ တိုက်တိုင်း အောင်ရင်း ကြီးထွားလာခဲ့တယ်။ ချေမှုန်းလျက်လည်း ရှိတယ်။ ရှေ့ကို လည်း ဆက်လက်ပြီး ချေမှုန်းသွားမှာ ဖြစ်တယ်။

အတိုက်ခံရတဲ့ အကြောင်းရင်း

အခုလို ပါတီဗဟိုစခန်း အတိုက်ခံရတာဟာ ကောင်းသလား။ မကောင်းဘူးလား၊ ဖြစ်သင့်သလား၊ မဖြစ်သင့်ဘူးလား။ ဘာကြောင့် ဒီလို ဖြစ်လာရသလဲဆိုတာတွေကို သုံးသပ်ဖို့ လိုတယ်။ ဒါဟာ အရေးကြီးတဲ့ ပြဿနာဖြစ်တယ်။

လက်နက်ကိုင်တိုက်နေရတဲ့ ကာလမှာ "ပါတီဗဟိုစခန်း အတိုက်ခံရတာမျိုး လုံးဝမရှိဘူး။ မရှိအောင်လုပ်ရမယ် လို့ တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး ။ ဒါပေမဲ့ ထားရမယ့်သဘောထားက အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ မိမိရဲ့ ထူးခြားမှုအရ (နိုင်ငံရေးအရ နစ်နာမှု) အတိုက်ခံရရေးအတွက် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားရမယ်။ အတိုက်ခံရရင် လည်း အခုထက်ထိ ပိုပြီး ရန်သူအထိနာအောင် အခွံချည်းရအောင် လုပ်ရမယ်" ဆိုတာ ဖြစ်ရမယ်။

လျှပ်စီးစစ်ဆင်ရေးမှာ မိမိတို့ အတိုက်ခံရအောင် မလုပ်နိုင်ဘူး

လား ဆိုရင်တော့ လုပ်နိုင်ပါတယ်လို့ ပြောရမှာ ပဲဖြစ်တယ်။ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ ရန်သူ စစ်ဆင်ရေးကိုကြိုပြီး အကဲခတ်နိုင်လို့ ဖြစ်တယ်။

တိတိကျကျ ရန်သူ့သတင်းကို တစ်ရက်လုံးလုံးကြိုရတယ်။ ဒါသာ မဟုတ်ဘူး။ ရန်သူစစ်ဆင်ရေး လာနိုင်တယ်ဆိုတာကို တစ်ပတ်ကျော်ကျော် နှစ်ပတ်နီးနီး ကြိုခန့်မှန်းလို့ ရတယ်။

ဒါဖြစ်ရင် ဘာကြောင့် မိမိတို့ အတိုက်မခံရအောင်မလုပ်သလဲ။ ဒါတော့ မိမိတို့ ဟာ မူလက ရန်သူကိုအထင်သေးမှုကလည်း ရှိ၊ ရင်ဆိုင်လာရတဲ့ အခက်အခဲလည်း ရှိတာကြောင့် အခုလိုဖြစ်တာ ဖြစ်တယ်။

("လေးကတိစခန်း" အတိုက်ခံရခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဥက္ကဋ္ဌသခင်ဇင်၏ နိဂုံးချုပ်မူရင်းမှ)

ဤသို့ဖြင့် ဥက္ကဋ္ဌသခင်ဇင်သည် "လေးကတိစခန်း"အတိုက်ခံရခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ စစ်ရေးအရာ၊ နိုင်ငံရေးအရာ နိဂုံးချုပ်ချက်အဖြစ်ဖြင့် သုံးသပ်ချက်တစ်ရပ်ကို ပြုလုပ်ခဲ့လေသည် ။ စိတ်ဓာတ်မြှင့်တင်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့လေသည် ။

ထိုသို့ ဗဟိုစခန်း ပထမဦးဆုံးအကြိမ်အဖြစ်အတိုက်ခံရပြီးနောက်တွင် ဇင်-ချစ်တို့ သည် ပို၍ ပို၍ မတည်မငြိမ်ဖြစ်လာခဲ့ကြသည် ။ ရပ်တည်ရာမရ ဖြစ်လာခဲ့ကြလေသည် ။

ထိုအချိန်မှ စ၍ ဇင်-ချစ်တို့ သည် နိုင်ငံရေးအရာ၊ စစ်ရေးအရာ၊ စီးပွားရေးအရာ၊ နေထိုင်စားသောက်မှုအရာ ဘက်ပေါင်းစုံမှ ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားခဲ့လေတော့သည် ။ နောက်ဆုံး ၁၉၇၅ ခုနှစ် မတ်လ၌ ကား ဗဟို လုံးဝကျေပြုန်း၍ ဇင်-ချစ်နောက်ဆုံးနှစ်ယောက်ပါ ကျဆုံးသွားခဲ့ရပါသည် ခင်ဗျား။

ဤသည် မှာ ကျွန်တော်၏ "ထင်ရှားကျော်ကြားပဲခူးရိုးမ တိုက်ပွဲများ
" စာအုပ်တွင် မထည့်သွင်းလိုက် မိသည့် ဗကပဗဟို ဇင်-ချစ်တို့ ၏ လေး
ကတိစခန်းကို "လျှပ်စီးစစ်ဆင်ရေး"ဖြင့် တပ်မ (၇၇) ကွန်မန်ဒို
စစ်ကြောင်းမှ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့် ဖြစ်စဉ်ပါခင်ဗျား။

မှီငြမ်းကိုးကားသည့် စာအုပ်များ

၁။ဇင်-ချစ် နောက်ဆုံး (၂)။ ရဲဘော်မြ၊ ရဲဘော်ဘခက်၊ ရဲဘော်တင်ရှိ
န်၊ ရဲဘော်စန်းမြင့်၊ ရဲဘော်အောင်သူ

၂။ထင်ရှားကျော်ကြား ပဲခူးရိုးမတိုက်ပွဲများ ။ သောင်းဝေဦး

*

(၃၀၃) ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီး၏ PDP ချေမှုန်းရေးတိုက်ပွဲ

ဖာပွန်မှ သည် ကျောက်တစ်လုံးသို့

၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇွန်လ

ဖာပွန်ရှိ မိခင်တပ်ရင်း ခလရ(၁၉) မှ မော်လမြိုင်ကျောက်တစ်လုံးရှိ ခလရ (၆၁) သို့ တပ်ပြောင်းမိန့် ထွက်၍ ပြောင်းခဲ့ရသည်။ ။ ဖာပွန်လို အစွန်အဖျားနေရာမျိုး၌ ၅နှစ်ခွဲ ၆ နှစ်နေခဲ့ရသည်။ ။ ဒု-ဗိုလ်ဘဝမှာ ပင် အိမ်ထောင်ကျခဲ့၍ တပ်ပြောင်းတော့ သားတစ်ယောက် သမီးတစ်ယောက် ကလေးနှစ်ယောက်နှင့် မိသားစုလေးဦး ပျော်ပျော်ကြီး ပြောင်းခဲ့ကြ၏။

မော်လမြိုင်တွင် ဇနီးသည် ၏ ဆွေမျိုးများ ရှိသည်။ ။ ကလေးတွေ အရွယ်ရောက်လာရင်လည်း ကျောင်းကောင်းကောင်း ထား၍ ရသည်။ ။ စစ်သားမို့ ထားရာနေ စေရာသွား ဆိုသော်လည်း ဖာပွန်ထက်စာရင် မော်လမြိုင်က မွန်ပြည်နယ်မြို့တော်ကြီးမို့ အစစအရာရာ ပြည့်စုံလေရာ မော်လမြိုင် ကျောက်တစ်လုံးကို ပြောင်းရခြင်းအတွက် ကျေနပ်မိပါသည်။ ။

"ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်တို့ တပ်ခွဲ (၃) မှာ နေရာချထားပေးတယ်။ ခင်ဗျားတပ်ခွဲက အခုရေးမှာ လှုပ်ရှားတာဝန်ထမ်းဆောင်နေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တပ်ရင်းက လေးခွဲ တပ်ရင်းမှူးနဲ့ ရေးမြို့ လုံခြုံရေးယူရတယ်။ ဒီမှာ လေ့ကျင့်ရေးအရန်တစ်ခွဲရှိတယ်"

တပ်ရောက်သည် နှင့် အလွန်စီနီယာကျသည့် တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးက ဆီးပြောတော့၏။ ဗိုလ်ကြီးချစ်သွင် ဟု ခေါ်ပါသည် ။ ဗိုလ်သင်တန်း အမှတ်စဉ် (၁၁) က ဖြစ်၏။

"ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ"

"အဲဒီတော့ ခင်ဗျား တစ်ရက် နှစ်ရက်နေရင် ရေးလိုက်သွားဗျာ၊ ရေးမြို့ မီးသတ်ကုန်းမှာ တပ်ရင်းမှူးနဲ့ စစ်ကြောင်းဌာနချုပ်ရှိနေတယ်။ သတင်းသွားပို့လိုက်။ လိုတာ တပ်ရင်းမှူး ထပ်ပြောပါလိမ့်မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ"

ကျောက်တစ်လုံးရှိ တပ်ရင်းဌာနချုပ်တွင် တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးနှင့် တွေ့ပြီး နှစ်ညအိပ် တပ်မှာ နေ၊ မိသားစုကိုနေရာချပြီးသည် နှင့် နောက်တစ်နေ့ ကျောပိုးအိတ်လွယ်ကာ ရေးသို့ မီးရထားဖြင့် ထွက်ခဲ့သည် ။

မုဒုံမှ မနက်ရထားစီးရရာ ရေးသို့ ညနေ ရောက်တော့၏။ ရောက်သည် နှင့် တပ်ရင်းမှူးကို တွေ့ဆုံ သတင်းပို့သည် ။

"တပ်ရင်းမှူးကြီးခင်ဗျာ ကျွန်တော် ဖာပွန်တပ်က ပြောင်းလာတဲ့ ဗိုလ်သက်ဦးပါ။ မိသားစုတပ်မှာ ထားခဲ့ပါပြီ။ နှစ်ညအိပ်ပြီး ရှေ့တန်းလိုက်လာတာပါခင်ဗျာ"

တပ်ရင်းမှူးကြီးမှာ ဗိုလ်သင်တန်း အမှတ်စဉ် (၇) မှ ဗိုလ်မှူးစိန်ဝင်း ဖြစ်သည် ။ အသားညိုညိုနှင့် အသက်ကမူ ၄၀ ကျော် ၅၀ နီးပါးရှိသည် ဟု ထင်ရ၏။ အရပ်ခပ်ပျပ်ပျပ်ဖြစ်သည် ။

"ကောင်းပြီလေ၊ ဗိုလ်သက်ဦးက ခွဲ(၃)ဆိုတော့ခင်ဗျားတပ်ခွဲ စကား တောင်ဘုရားမှာ အခုရှိနေတယ်။ တပ်ခွဲမှူးက ဗိုလ်ကြီးတင်ဖေတဲ့ သွား သတင်းပို့လိုက်ပေါ့ဗျာ။ ရန်သူကတော့ လောလောဆယ် ပြည်ပြေး

စစ်ကြောင်းတစ်ကြောင်း ရေးနားရောက်နေလို့ ခင်ဗျားတို့ တပ်ခွဲကို ရေးအရန်အဖြစ် ပြန်ခေါ်ထားတာ။ ဒုတပ်ရင်း မှူးနဲ့ နှစ်ခွဲတစ်ကြောင်း က လောလောဆယ် သံဖြူဇရပ်ပို့ထားရတယ်။ ဒုတလော PDP ပြည်ပြေးရယ်၊ KNU ရယ်၊ မွန်ရယ် သုံးပါတီပေါင်းပြီး ရေးတိုက်မလိုလို၊ သံဖြူဇရပ်တိုက်မလိုလိုလုပ်နေတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားတပ်ခွဲက ရေးတောင် ဘက်လွှတ်ထားရာကနေပြီး သုံးပါတီ သတင်းထူးလို့ ရေးပြန်ခေါ်သွင်း ထားတာ။ လောလောဆယ်တော့ ရေးအရန်ပေါ့။ ရေးအတိုက်ခံရလို့ မဖြစ်ဘူးဗျ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ"

"ကဲ . . . ကဲ . . . စကားတောင်ဘုရားကုန်းမှာ ရှိတဲ့ ခင်ဗျားတပ်ခွဲကို သွားလိုက်တော့ မနက်တိုင်း စစ်ဆင်ရေး အစည်းအဝေးတော့ ဒီမှာ လာ တက်လေ။ တပ်ခွဲမှူးနဲ့ အတူ လိုက်လာခဲ့ပေါ့။"

၁၉၇၃ခုနှစ် ဇူလိုင်လက လေးကတိတိုက်ပွဲကို စီစဉ်ညွှန်ကြားခဲ့သည့်
တပ်မ(၇၇)တပ်မမှူး ဗိုလ်မှူးကြီး သူရထွန်းရီ
(ယခု ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး သူရထွန်းရီ၊ အငြိမ်းစား)

စာရေးသူ ခလရ (၆)တပ်ရင်းမှူးဘဝက စာရေးသူ၏
တပ်မမှူး ဗိုလ်ချုပ် စိုးမြင့် ယခု ကွယ်လွန်

"ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ"

စကားတောင်ဘုရားသို့ စစ်ကြောင်းရုံးမှ လိုက်ပို့သောကားဖြင့် ထွက်လာခဲ့၏။ တပ်ခွဲမှူးဗိုလ်ကြီး တင်ဖေကို သွားသတင်းပို့သည် ။ တပ်ခွဲမှူးကြီးသည် ဘုရားကုန်းက ဧရပ်တစ်ဆောင်ပေါ်၌ လှဲလျောင်းနေ၏။ အသားညိုညိုဝဝ ခေါင်းဖြူဖြူနှင့် အသက် ၅၀ ခန့်ဖြစ်ပေသည် ။

"ကျွန်တော် ဗိုလ်သက်ဦးပါ တပ်ခွဲမှူး ကနေ့ပဲ ကျောက်တစ်လုံးက ရောက်ပါတယ်။ စစ်ကြောင်းရုံးကလည်း သတင်းပို့ခဲ့ပါပြီ။ တပ်ရင်းမှူးကြီးနဲ့ လည်း တွေ့ခဲ့ပါပြီ"

"အေး . . . ဗျာ ခင်ဗျား ရောက်လာတာအတော်ပဲဗျ။ ကျုပ်တို့ တပ်ခွဲ လှုပ်ရှားတာဝန်ကျမှ အေးအေးဆေးဆေးကို မနေရပါဘူးဗျာ။ PDP ပြည်ပြေးစစ်ကြောင်းတဲ့ ဗျာ။ လူ ၂၀၀ လောက်ပါတယ်တဲ့ ။ ထားဝယ်ဘက်က တက်လာတာ။ အဲဒါ ရေးတိုက်မယ်ဆိုလို့ ဒီကောင်တွေနဲ့ လိုက်တမ်းပြေးတမ်း ကစားနေရတယ်ဗျာ။ မောနေပြီဗျ။ ကျွန်တော်လည်း သိပ်နေမကောင်းဘူး။ အဲဒါကြောင့် နားနေတာ။ တပ်စုမှူး ဗိုလ်သန်းမောင်ဝင်း ဆိုတာရှိတယ် DSA ၁၄ က ခင်ဗျားအဖော်ရတာပေါ့ဗျာ"

"ဟေ့ . . . ဆက်သား ရဲဘော် ဗိုလ်သန်းမောင်ဝင်း သွားခေါ်စမ်း"

ခဏအကြာတွင် အသားဖြူဖြူနှင့် အရပ် ၆ ပေခန့်ရှိ ဒု-ဗိုလ်သန်းမောင်ဝင်း ရောက်လာသည် ။ သူသည် ကျောင်းဆင်းသည် မှာ မကြာသေး၍ ဒုဗိုလ်သာ ဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က တပ်မတော်တွင် ကျောင်းဆင်းဆင်းချင်း ဒု-ဗိုလ်၊ ထိုမှ ၂နှစ်ကြာသောအခါ ဗိုလ်ဖြစ်သည် ။ ထို့နောက် နောက်ထပ် ၅ နှစ်ကြာသောအခါ ဗိုလ်ကြီး ဖြစ်သည် ။ ရာထူးတံဆိပ်များမှာ ယခုလို အပွင့်မဟုတ်၊ ဘားအချောင်းများ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် အရာရှိငယ်များကို တစ်ဘားနှစ်ဘား၊ သုံးဘား ဟု ခေါ်၏။ ဒု-ဗိုလ်၊ ဗိုလ်၊ ဗိုလ်ကြီးပေါ်ခင်ဗျာ။

"အစ်ကို . . . ကျွန်တော် သန်းမောင်ဝင်းပါ။ DSA ၁၄ကပါ"

"ကိုယ်က သက်ဦးပါ။ OTS ၃၆ ကပါ။ DSA နဲ့ ဆိုရင် ၉ နဲ့ သွားညီတာပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကို"

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇွန်၊ ဇူလိုင် မိုးဖြိုဖြိုရွာသောကာလ၌ ရေးမြို့သို့ ရောက်ရှိသွားကာ ရှေ့တန်းစစ်ဆင်ရေးတာဝန်များကို စတင်ထမ်းဆောင်ရပါသည် ခင်ဗျား။

ခရီးထွက်ရပြီ

ကျွန်တော် ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့မှာ ပင် ခရီးထွက်ရ၏။ ထိုနေ့နံနက်၌ စစ်ကြောင်းရုံးမှ အောက်ပါကြေးနန်းကလေး လာပို့သည် ။

"PDP ပြည်ပြေး မျိုးလွင်၊ ချစ်လွင်နှင့် ထွန်းစိန်ဦးစီး၊ အင်အား ၂၀၀ ခန့် ဟန်ဂန်ကလော့ကြီးသို့ ရောက်ရှိပြီး ရေးမြို့အား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် စီစဉ်နေကြောင်းသိရ၊ ဤကနေ ရလျှင်ရချင်း ဗကပတင်ဖေ ဦးစီးခွဲ (၃) တစ်ခွဲလုံးသည် အခြေပြုရေးမှ ချီတက်၍ ဟန်ဂန်ကလော့ကြီးရှိ ရန်သူအား ရှင်းလင်းတိုက်ခိုက်သွားရန် ညွှန်ကြားသည် "

"အင်း . . . ရန်သူ ၂၀၀ ကို တပ်ခွဲတစ်ခွဲနဲ့ တိုက်ခိုင်းနေပါလား"

"ဗိုလ်သက်ဦးရေ မြင်တဲ့ အတိုင်းပဲဗျာ၊ ရန်သူ ၂၀၀ကို တပ်ခွဲတစ်ခွဲတည်းနဲ့ သွားတိုက်ပါတဲ့ ။ ခိုင်းတော့လည်း လုပ်ရမှာ ပေါ့"

တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးတင်ဖေက ညည်းညည်းညူညူနှင့် ပြောလိုက်သ

ည် ။ ကျွန်တော်တို့ သည် တပ်ခွဲတစ်ခွဲလုံးအသင့်ပြင်ကာ ရေးမှ ရေး-
ထားဝယ်ကားလမ်းပေါ်ရှိ ကိုးမိုင်စခန်းသို့ ထွက်လာခဲ့ကြ၏။ ကိုးမိုင်အ
ထိကားဖြင့် ချီတက်ခဲ့ကြပြီး ဟိုဘက်သို့ ခြေလျင်ဆက်လျှောက်ကြသည်
။ မိုးက ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်းရွာလျက်ရှိ၏။ ညနေ နေမဝင်မီ က
လော့ကြီးရွာကို ဝင်ရှင်းလိုက်နိုင်၏။ ရန်သူများ ခေါဇာ သဗျာဘက် ဆု
တ်သွားကြသည် ဟု ဆို၏။ ထိတွေ့မှုမရှိပါ။ တပ်ရင်းက ဆုတ်သွား
သော ရန်သူနောက်လိုက်ရှင်းပါဆို၍ သတင်းထောက်ရင်း
တဖြည်းဖြည်းလိုက်ရှင်းရာ ပင်လယ်ကမ်းခြေရှိသဗျာ၊ ခေါဇာ၊ တရုတ်
ထောက်ရွာများ အထိ ရောက်သွားပါသည် ။ ရန်သူများက တောင်ဘက်
သို့ ဆက်ဆုတ်သွားကြသည် ။ ပြည်ပြေးစစ်ကြောင်း ခေါင်းဆောင် မျိုး
လွင်နှင့် ချစ်လွင်တို့ က ကံဘောက်သားတွေဖြစ်၍ ကံဘောက်အထိ ပြန်
ဆင်းချသွားသည် ဟု ကြားရပါသည် ။ ကျွန်တော်တို့ တပ်ခွဲကို ခံမတိုက်
ပါ။ ဟန်ရေးပြ၍ စစ်တံခွန်လာလွှင့်ရုံသက်သက်ဟု သာ ထင်ပါသည် ။
မလွဲတောင်နှင့် ပင်လယ်ကမ်းခြေကြား တစ်ပတ်ခန့်လှည့်ပတ်ရှင်းပြီး
တပ်ခွဲမှူးကြီး အကြီးအကျယ် ဖျားတော့၏။ မိုးကလည်း သဲသဲမဲမဲ ရွာ
နေ၏။ တပ်ခွဲမှူးကြီးဆေးရုံတင်ပေးရန်ရေးသို့ ပြန်ဝင်ရသည် ။

တပ်ခွဲမှူးကြီး ဆေးရုံရောက်သွားသည် နှင့် တပ်ခွဲမှူးတာဝန်ကို ကျွန်
တော် လွှဲယူလိုက်ရတော့၏။

"ဗိုလ်သက်ဦးက လူငယ်ဆိုတော့ တက်တက်ကြွကြွ လုပ်မယ်လို့
ယုံကြည်လို့ တပ်ခွဲမှူးတာဝန်ပေးလိုက်ပြီ။ တပ်ခွဲကို ဦးစီးပြီး ရေးပတ်ဝ
န်းကျင်က ရန်သူကို ရှင်းပေးပါ။"

ဟု တပ်ရင်းမှူးက ပြောလေသည် ။ စစ်သားဆိုတော့ လုပ်ပါ့မယ်ဟု
အာမခံလိုက်ရတော့၏။

သိပ်မကြာပါခင်ဗျာ။

ပြည်ပြေးများ ဟန်ဂန်ကလော့ကြီးကို ပြန်ရောက်လာကြပြန်၏။ ထိုနေ့က ဟန်ကန်ကလော့ကြီးမှ ရေးကို ပြေးနေသည့် ကားသမားများ ထံမှ မနက်စောစောစီးစီး သတင်းရသည် ။

"ကဲ . . . ဗိုလ်သက်ဦးရေ . . . ခင်ဗျားမိတ်ဆွေတွေ ရောက်နေပြီ။ သွားပြီးရှင်းလိုက်ပါဦး"

တပ်ရင်းမှူးကြီးက ခေါ်ပြောသည် ။ မိုးသည်းသည်းတွင် ရေးက ထွက်ခဲ့ရပြန်၏။ ဒီတစ်ခါတော့ ကားမစီးတော့ဘဲ ရေးမှ ခြေလျင်ချီတက်ခဲ့၏။ သတင်း မပေါက်အောင် လမ်းမကြီးမသုံးဘဲ တောလမ်းမှ ချီတက်ခဲ့၏။ တစ်ဦးတည်းသော တပ်စုမှူး ဗိုလ်သန်းမောင်ဝင်းနဲ့ တိုင်ပင်ရသည် ။

"ဘယ်လိုလဲ ကိုယ့်ညီ"

"ချကြတာပေါ့ အစ်ကိုရာ။ အရင်တပ်ခွဲမှူးကြီးနဲ့ တုန်းက သူက သိပ်နေမကောင်းတော့ လျှို့နေတာ။ ကိုယ်က သိပ်မတက်ကြွရဲဘူး။ အစ်ကိုနဲ့ကတော့ ချကြမယ်လေ"

ကျွန်တော်က PDP ပြည်ပြေးတွေနဲ့ တစ်ခါမှ မတိုးဘူးသေးပါ။ ထို့ကြောင့် လူဟောင်း ဗိုလ်သန်းမောင်ဝင်းကို မေးရသည် ။

နေ့လယ်လောက် ဟန်ဂန်ကလော့ကြီးနား ရောက်သွားသည် ။ မိုးက မူ သဲသဲမဲမဲရွာနေ၏။ ရွာကိုအကဲခတ်ရာ ငြိမ်တိတ်နေ၏။ မိုးရွာထဲမှာ ပင် ရွာကိုတဖြည်းဖြည်း ကပ်သွားကြသည် ။ ရွာထိပ် ဈေးနားအရောက် ပို့ငှ်တပ်စိတ်မှ ကုလားလေး မျိုးဆွေက ရန်သူရန်သူ ဟု အော်ပြီး တဒိုင်းဒိုင်းနှင့် စပစ်တော့၏။

ပစ်သံခတ်သံများ ဆူညံသွားတော့သည်။ တပ်ခွဲတစ်ခွဲလုံး မိုးရေထဲ မှာ အတင်းပြေးလွှားပြီး ရွာကို ဝင်စီးကြ၏။ ကျွန်တော်နှင့် ဗိုလ်သန်း မောင်ဝင်းတို့ နှစ်ဦးလည်း ကာဘိုင်ကိုယ်စီဖြင့် ပစ်ရင်းခတ်ရင်း တပ်ခွဲနှင့် အတူ အတင်းဝင်လိုက်သွားကြ၏။ တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ခင်၏ ပွိုင့်တပ်စုမှ ရွာကို ဝင်ရှင်းသည်။ ရန်သူများမှာ မိုးသည်းသည်းတွင် ကျွန်တော်တို့ ယခုလို ဗြုန်းစားကြီး နေ့ခင်းကြောင်တောင် ရောက်လာမည်မထင်၍ အငိုက်မိသွား၏။ ရွာတောင်ဘက် ပင်လယ်ကမ်းခြေလမ်းသို့ အတင်းဆုတ်ပြေးကြသည်။ အပြေးကောင်းသွား၍ တစ်ယောက်မှ ကျမကျန်ခဲ့။ စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် ၂လက်မစီနံပြောင်း လေးငါးဆယ်ချက် လှမ်းထုပစ်လိုက်သည်။

"ဝုန်း . . . ဝုန်း . . . ဝုန်း . . . ဝုန်း"

"တောက် . . . ခွေးမသားတွေ တစ်ယောက်မှ ကျမကျန်ခဲ့တာ နာတယ်ကွာ"

"ဘာတွေကျန်ခဲ့လဲ"

"ဈေးထဲမှာ တော့ ကျောပိုးအိတ် လေးငါးဆယ်လုံးကျန်ခဲ့တယ်။ အမ် ၁၆ ကျည် လေးငါးရာကျန်ခဲ့တယ်"

"ဘာမှ မရတာစာရင် တော်သေးတာပေါ့ကွာ"

"ရေးဝင်စီးမယ်ဆိုတဲ့ အပြောကြီးတဲ့ ကောင်တွေ ရေးနေနေသာသာ ဟန်ဂန်မှာ တောင် ကြာကြာမနေနိုင်ဘူး။ ပြေးတော့တာပဲ"

ကျွန်တော်သည် ရန်သူ ၂၀၀ ခန့်ကို အတင်းဝင်တိုက်ရဲသည့် ကျွန်တော့်တပ်ခွဲကို အံ့သြသဘောကျသွားသည်။ တပ်ခွဲကလည်း သူတို့နှင့် အတူ အပြေးအလွှားလိုက်ပါပြီး အတူတိုက်ပွဲဝင်သည့် ကျွန်တော်နှင့် ဗို

လိသန်းမောင်ဝင်းအား ကျေနပ်နေကြ၏။

ဟန်ဂန်ရွာသူရွာသားများ လည်း လူ ၂၀၀ လောက်ပါသော PDP စစ်ကြောင်းအား ကျွန်တော်က လူ ၆၀ ခန့်နှင့် အတင်းဝင်ဆောင့်သည် ကို အံ့သြနေကြ၏။

စိတ်ဓာတ်ရေးရာအရ ရန်သူပေါ် အောင်မြင်မှုရခဲ့သော်လည်း PDP တို့ အထိနာမသွားကြပါ။ အလောင်း၊ လက်နက် မကျန်ခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် နောက်တစ်ခါပြန်လာချင် လာကြပေဦးမည်။

အေးလေ . . . လာတော့လည်း နောက်တစ်ပွဲပေါ့။

ဟန်ဂန်တိုက်ပွဲအပြီးတွင် ရေးချောင်းဖျားဘက်၌ KNU လှဦး သတင်းပေါ်၍ ကျွန်တော့်တပ်ခွဲရေး ချောင်းဖျားတက်ရပြန်သည် ။ အတော်ကြာသွား၏။ ရေးချောင်းဖျားက ပြန်ဆင်းလာတော့ တောင်ဘုံ အရ တောင်ဘက်သွားပါဦးဆိုပြန်သဖြင့် တော်ဘုံ အရတောင်သာမက ရေးနှင့် လမိုင်းကြား ရထားလမ်းတစ်လျှောက် လှုပ်ရှားရပြန်သည် ။ ဤတွင် ရေးမြို့နယ်အတွင်းရှိ သောင်းကျန်းသူအမျိုးစုံနှင့် တွေ့ဖူးသွားတော့၏။

ရေးတောင်ဘက် ဟန်ဂန်ကလော့ကြီး၊ ခေါဇာ၊ သဗျာဘက်က PDP ပြည်ပြေးများ ၊ ရေးချောင်းဖျားဘက်က KNU တပ်မဟာ (၆) မှ ဗိုလ်လှစိုးနှင့် အဖွဲ့တောင်ဘုံ အရတောင်ဘက်က မွန်ပြည်တော်ပြန် အရှင်နဲ့ အဘိုင်အဖွဲ့၊ မော့ကနင် လမိုင်းဘက်မှ NMSP ခေါ် မွန်ပြည်သစ်ပါတီမှ နိုင်ရွှေအောင်နှင့် အဖွဲ့၊ အားလုံးနဲ့ တော့ တစ်ပွဲတစ်လမ်း၊ အကဲစမ်းလိုက်ပါပြီ။ ဗိုလ်သန်းမောင်ဝင်းနှင့် အတွဲမိသဖြင့် တိုက်ပွဲတိုင်းမှာ ပင် မိမိ အထိ အခိုက်မရှိဘဲ အောင်မြင်မှုများ ရ၍ တပ်ရင်းမှူးကြီးက တပ်ခွဲမှူးအသစ်ကလေး ကျွန်တော့်ကို ကျေနပ်သွားသည် ။

တပ်ရင်းဌာနချုပ်သို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်ရခြင်း

လှည့်လည်သွားလာနေရသဖြင့် အချိန်က ဖြုတ်ခနဲကုန်သွား၏။ လေးငါးလဆိုတာ ဘာမှ မကြာလိုက်။ နှစ်ကုန်ပြီး ၁၉၇၃ ခုနှစ် နှစ်ကူး တပ်ခွဲပြန်နားရသည် ။ ကျောက်တစ်လုံး တပ်ရင်းဌာနချုပ် ပြန်ဝင်ပြီး လေ့ကျင့်ရေးလုပ်ရ၏။ တပ်ခွဲ တစ်လနားပြီး ရှေ့တန်းပြန်တက်မယ်လုပ်တော့ ရှေ့တန်းမှ ကြေးနန်းဝင်လာ၏။

ဗိုလ်သန်းမောင်ဝင်းက ရတခမှ (၁၀၁) ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီးသို့ သွားရမည်။ ကျွန်တော်က တပ်ခွဲမှူးတာဝန်ကို ဗထူးက သင်တန်းဆင်းလာသည့် ဗိုလ်ကြီးခင်သန့်အောင် လွှဲပြီး ရေးမြို့ရှိ စစ်ကြောင်းဌာနချုပ်သို့ ဦးစီးအရာရှိအနေဖြင့် ပြောင်းရမည်ဆို၏။

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦးအတွက် တပ်ခွဲမှ နှုတ်ဆက်သည့် ထမင်းစားပွဲ Farewell Dinner ကို ကျောက်တစ်လုံး တပ်ရင်းဌာနချုပ်၌ လုပ်ဖြစ်သည် ။

"ကဲ . . . အစ်ကိုရေ အစ်ကိုနဲ့ စစ်ဆင်ရေးတစ်ပတ်တွဲလိုက်ရတာ အမှတ်တရ ပြောစရာတွေ အများကြီးပဲ၊ ပြည်ပြေး KNU ပြည်တော်ပြန် မှန်ပြည်သစ် အားလုံးစုံသွားပြီ။ ကွန်မန်ဒိုရောက်ရင်တော့ ဘာဖြစ်ဦးမလဲ မသိဘူး"

ဗိုလ်သန်းမောင်ဝင်းက အမှတ်တရဆို၏။

"အေးကွာ . . . ပထမဆုံး ဟန်ဂန်ကလော့ကြီးတိုက်ပွဲမှာ ပြည်ပြေးတွေဆီက အလောင်း၊ လက်နက် မရလိုက်တာတစ်ခုကလွဲပြီး ကျန်တာတော့ ကျေနပ်ပါတယ်။ ဒီကောင်တွေ အခုအထိ အထိမနာသေးဘူးကွ။ အခုလည်း ရေးကို တိုက်မယ် တိုက်မယ်နဲ့ လေကျယ်နေတုန်းပဲ။ မျိုးလွင်၊ ချစ်လွင်နဲ့ ထွန်းစိန်တို့ က ရေးနားကကို မသွားဘူး။ ထွန်းစိန်က ရေး

သားတဲ့ ။ ရေးတောင်ဘက် ချောင်းတောင်ကတဲ့ "

"ကြုံမှာ ပါ အစ်ကိုရာ။ ဒီကောင်တွေ အချို့ကြီးတော့ ကြံ့ဦးမှာ ပါ။
မကြံ့သေးတော့ ပြောဦးပေါ့"

"အေးပါကွာ၊ ကြံ့ဦးမှာ ပါ"

အထက်ပါအတိုင်း ပြောကာ ထိုညက Farewell Dinner ကို အဆုံးသတ်ခဲ့ပါသည် ။ Mess night ပြီးတော့ နောက်နေ့ ကျွန်တော်က ရေးစစ်ကြောင်းရုံး သွားသတင်းပို့ရသည် ။ ဗိုလ်သန်းမောင်ဝင်းက ရတခ စစ်ဦးစီးဌာနသို့ (၁၀၁) ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီး၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် သတင်းပို့ရသည် ။

ဤနေရာတွင် ရတခခေါ် အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်မှ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့များ အကြောင်းကို အတန်ငယ် ရှင်းလင်းတင်ပြရန် လိုပါသည် ။

PDP ပြည်ပြေးများ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း

၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် တပ်မတော်မှ အာဏာသိမ်း၍ ဖယ်ရှားခံခဲ့ရသော နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဦးနုသည် ၁၉၆၉ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၁ ရက်နေ့ ၌ မိသားစုနှင့် အတူ ဗုဒ္ဓဂယာဘုရားဖူးနှင့် ကျန်းမာရေးအတွက် ဆေးကုသခံယူရန်အတွက် အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့ပါသည် ။ ထို့နောက် ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိနေသော ယခင် နေရှင်းသတင်းစာ အယ်ဒီတာချုပ် ဦးလောရုံနှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့၏။ ဦးလောရုံသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ဗြိတိသျှစစ်တပ်နှင့် ပါသွားခဲ့ပြီး ၁၉၄၄ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သူ ဖြစ်၏။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် နေရှင်းသတင်းစာကို တည်ထောင်ကာ အယ်ဒီတာချုပ်ဖြစ်ခဲ့သည် ။ တော်လှန်ရေးကောင်စီ အစိုးရလက်ထက်တွင် အစိုးရကို ပုတ်ခတ်ရေးသားသဖြင့် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၌ ထိန်းသိမ်းခံရကာ ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင်

ထောင်မှ လွတ်ခဲ့သည် ။ ထို့နောက် အင်္ဂလန်ကို အပြီးအပိုင် ထွက်ခွာသွားခဲ့သည် ။

အင်္ဂလန်ရောက်ပြီးသည့် နောက် ဦးလောရုံသည် ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ၁၉၆၅ ခုနှစ်ကပင် ကြိုတင်ရောက်ရှိနေသည့် ဗိုလ်ရန်နိုင်၊ ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း စောကြာဒိုး၊ ဇာလီမော်တို့ ဦးစီးသည့် အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး တပ်မတော်နှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့ပါသည် ။ ထို့နောက် မြန်မာနိုင်ငံမှ ထွက်ပြေးလာသူများကို စုစည်း၍ ထိုအဖွဲ့အစည်းနှင့် ဆက်သွယ်ပေးခဲ့ပါသည် ။ ထိုအဖွဲ့အစည်းကို အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးကောင်စီဟု အမည်ပေးကြကာ ကွပ်ကဲမှု အောက်၌ လက်နက်ကိုင်တပ်များကို KNU နှင့် ပူးပေါင်းကာ အောက်ပါအတိုင်း ဖွဲ့စည်းရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြ၏။

(က)လူ ၅၀၀ စီပါဝင်သော လက်နက်ကိုင် တပ်ရင်းကိုးရင်းဖွဲ့ရန်၊

(ခ)၎င်းမှ တပ်ရင်းသုံးရင်းစီပါဝင်သော တပ်မဟာသုံးခုဖွဲ့ရန်၊

(ဂ)တပ်မဟာ သုံးခုအား အောက်ပါအတိုင်း တာဝန်ပေးရန်

* တပ်မဟာ (၁၇) ကို ထားဝယ်ခရိုင်

* တပ်မဟာ (၂၇) ကို မြိတ်ခရိုင်

* တပ်မဟာ (၃၆) ကို မော်လမြိုင်ခရိုင်

ထိုကောင်စီတွင် ဗိုလ်ရန်နိုင်သည် စစ်ဦးစီးမှူးဖြစ်၍ လက်နက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့များ စနစ်တကျဖွဲ့စည်းပြီးသောအခါ ပြည်သိမ်းစီမံချက်ဖြင့် စစ်ဆင်ရေးတစ်ရပ် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ဆင်နွှဲရန်ဖြစ်လေသည် ။

ထိုအဖွဲ့အစည်းကြီးကို နိုင်ငံခြားအကူအညီဖြင့် လက်နက်တပ်ဆင်ရန် ဦးလောရုံမှ ပံ့ပိုးဆောင်ရွက်ပေးခဲ့လေသည် ။ ထို့နောက် တော်လှန်ရေးကောင်စီအစိုးရကို ဖြုတ်ချရန် ထိုအဖွဲ့အစည်းကြီးကို ခေါင်းဆောင်

မည့် မြန်မာနိုင်ငံမှ ဩဇာတိက္ကမနှင့် အစဉ်အလာ ကြီးမားသော ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး လိုအပ်လျက်ရှိရာ ဦးလောရုံက နိုင်ငံရေးအစဉ်အလာ ကြီးမားသော ဦးနုကို ရွေးချယ်ခဲ့လေသည်။ ။

၁၉၆၉ ခုနှစ် ဩဂုတ်လတွင် ဦးလောရုံသည် အိန္ဒိယသို့ သွားရောက်ကာ ဦးနုနှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးပြီး ဦးနုနှင့် မိသားစုအား ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ပါသည်။ ။ ဦးနုသည် ထိုင်းနိုင်ငံ၌ ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း စောကြာဒိုး၊ လေတပ်ဦးစီးချုပ်ဟောင်း တီကလစ်၊ ဗိုလ်ရန်နိုင်၊ ဗိုလ်လက်ျာ၊ မဟာဒေဝီတို့ နှင့် တွေ့ဆုံ ပူးပေါင်းမိကာ (Paliament Democracy Party) ခေါ် PDP ပါတီကို ၁၉၆၉ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၂ ရက်တွင် ဖွဲ့စည်းခဲ့ပါသည်။ ။ ဦးနုက PDP ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူ၍ ဦးလောရုံက အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် တာဝန် ယူခဲ့လေသည်။ ။ ပါတီဌာနချုပ်အား ဗန်ကောက်မြို့ ဆွိုင် (၁၈) အမှတ် ၃၂ တွင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။ ။

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဦးနုနှင့် ဦးလောရုံတို့ သည် ပြည်ချစ်လူငယ်တပ်ဖွဲ့ကို ထူထောင်ပြီး KNU, NMSP တို့ နှင့် ညှိနှိုင်းကာ သုံးပါတီ တပ်ပေါင်းစုကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ပါသည်။ ။ PDP တပ်ပေါင်းစုကို ပြည်ချစ်လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော်ဟု အမည်ပေးပြီး အောက်ပါအတိုင်း တာဝန်ပေးခဲ့ပါသည်။ ။

စစ်ဦးစီးချုပ် မေဂျာဂျင်နရယ် စောကြာဒိုး

ဒု-စစ်ဦးစီးချုပ်ဗိုလ်လက်ျာ

တောင်ပိုင်းတိုင်း တိုင်းမှူးမေဂျာဂျင်နရယ် ရန်နိုင်

အလယ်ပိုင်းတိုင်း တိုင်းမှူးဘရီဂေဒီယာမောင်သွင်

မြောက်ပိုင်းတိုင်း တိုင်းမှူးဂျင်မီယန်း

အနောက်မြောက်တိုင်း တိုင်းမှူးဗိုလ်မှူးအောင်

သီးခြား တိုင်း (၁) မှူးတင်မောင်ဝင်း

အထူး တိုင်း (၁) မှူးဇော်ထွန်း

PDP ပါတီက ပြည်ချစ်လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော်ကို ဖွဲ့စည်းပြီးသည့် နောက် စစ်ရေးလှုပ်ရှားမှုများကို စတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။

မူလက ဗိုလ်ရန်နိုင်၏ တိုင်း(၁)နှင့် ဦးသွင်၏ တိုင်း(၂)တို့ သာ ရှိခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် ဂျင်ဗီယန်း၏ မြောက်ပိုင်းတိုင်း ဗိုလ်မှူးအောင်၏ အနောက်မြောက်တိုင်းနှင့် တင်မောင်ဝင်း၏ သီးခြားတိုင်း (၁) တို့ ကိုပါ ဖွဲ့စည်းခဲ့ပြီး လူအင်အားမှာ ၁၀၀၀ ကျော် ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ ။

PDP ပြည်ချစ်လွတ်မြောက်ရေး တပ်မတော်ခေါ်ပြည်ပြေးတို့ သည် ၁၉၇၀ ခုနှစ်မှ စ၍ KNU, NMSP တို့ နှင့် ပူးပေါင်းကာ ထိုင်းမြန်မာနယ်စပ်မှ တစ်ဆင့် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လှုပ်ရှားခဲ့ကြလေတော့သည်။ ။

PDP ပြည်ပြေးများ လှုပ်ရှားရာဒေသအားလုံးလိုလိုပင် ထိုစဉ်က အရှေ့တောင်ပိုင်း စစ်ဌာနချုပ် နယ်မြေအတွင်းမှာ ရှိခဲ့လေသည်။ ။

တိုင်းကွန်မန်ဒိုများ ဖွဲ့စည်းခြင်း

၁၉၆၉ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် အရှေ့တောင်တိုင်းတိုင်းမှူးတာဝန်အား တပ်မ (၇၇) တပ်မမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးတင့်ဆွေသည် တိုင်းမှူးဟောင်း ဗိုလ်မှူးကြီး မောင်လွင်ထံမှ လွှဲပြောင်းလက်ခံရယူခဲ့လေသည်။ ။

ဗိုလ်မှူးကြီးတင့်ဆွေသည် တပ်မ (၇၇) နှင့် ပဲခူးရိုးမစစ်ဆင်ရေးတွင် တပ်မကွန်မန်ဒိုစစ်ကြောင်းများ ဖွဲ့စည်းကာ ဗကပ စစ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ဇေယျ၊ ဥက္ကဋ္ဌ သခင်သန်းထွန်းတို့ ကို ပွဲတွေ့ ချေမှုန်းလာခဲ့သည့်

တပ်မှူးကြီး ဖြစ်၏။

ဗိုလ်မှူးကြီးတင့်ဆွေ ရတခ တိုင်းမှူး တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီး လအနည်းငယ်မှာ ပင် PDP ပြည်ပြေးများ နှင့် သုံးပါတီတပ်ဖွဲ့များ သည် အရှေ့တောင်တိုင်းနယ်မြေတစ်လျှောက် မြောက်ဘက် လှိုင်းဘွဲ့မှ သည် တောင်ဘက် မြိတ်ဒေသအထိ လှုပ်ရှားလာကြတော့၏။

ထိုစဉ်က အရှေ့တောင်ပိုင်း စစ်ဌာနချုပ်ကွပ်ကဲမှုအောက်တွင် တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ရင်းမှာ ၁၀ ရင်းခန့် မျှသာရှိရာ ပေါ်လာသော ရန်သူအသစ်ကို ချေမှုန်းရန်အတွက် တပ်အင်အား မလုံလောက်ပါချေ။ ထို့ကြောင့် တပ်ရင်းအသစ် ၂ ရင်း ထပ်မံ ဖွင့်လှစ်ခဲ့ရသည် ။ ထို့အပြင် မူလရှိရင်း တပ်ရင်းများမှ လက်ရွေးစင် တစ်စုတစ်စုစီကို တိုင်းတွင် ခေါ်ယူပြီး ကွန်မန်ဒိုတပ်ခွဲများ ဖွဲ့စည်းလေ့ကျင့်ပေးလေသည် ။ တပ်ဖွဲ့မှူးများ အဖြစ် ကွပ်ကဲမှုအောက် တပ်ရင်းအသီးသီးမှ ဗိုလ်မှူးအဆင့် အရာရှိများကို ရွေးချယ်တာဝန်ပေးခဲ့၏။ ၁၉၇၀ ခုနှစ်၌ အောက်ပါအတိုင်း ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီး သုံးခုပေါ်လာတော့၏။

*၁၀၁ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီး

*၂၀၂ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီး

*၃၀၃ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီး

တပ်ဖွဲ့ကြီးတစ်ဖွဲ့လျှင် တပ်ခွဲတစ်ခွဲစာ ဖွဲ့စည်းပုံအပြည့် ဖွဲ့စည်းပြီး ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ချီတက်နိုင်ရန်နှင့် ကွန်မန်ဒိုသင်ခန်းစာများကို အထူးလေ့ကျင့်ပေးထား၏။ အထူးတာဝန်တပ်ဖွဲ့ Special Task Force အဖြစ် သတ်မှတ်ကာ Mission ရည်မှန်းချက်တာဝန်များ ပေးပြီး သုံးပါတီချေမှုန်းရေးများကို ဆောင်ရွက်စေသည် ။ တပ်ဖွဲ့ကြီးသုံးဖွဲ့လုံးကို ရတခ စစ်ဦးစီးဌာနမှ တိုက်ရိုက်ကွပ်ကဲကာ မော်လမြိုင်တပ်နယ်အတွင်းမှာ ပင်

အခြေပြုထား ရှိခဲ့လေသည်။ ။

ရန်သူလူပျံများက လည်း များပြားသဖြင့် တိုင်းကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီးများမှာ အားရ နားရသည် မရှိပါ။ အမြဲတမ်း လိုလို တိုက်ပွဲဝင်နေကြရပါသည်။ ။

စာရေးသူ ကျွန်တော် မော်လမြိုင် ကျောက်တစ်လုံးသို့ ပြောင်းရွှေ့ရသည့် ကာလကား ရန်သူသုံးပါတီ စစ်ကြောင်းများ နှင့် ရတခ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီးများ အပါအဝင် ရတခတပ်များ အသည်းအသန် ထွေးလုံး ရစ်ပတ်တိုက်ခိုက်နေကြသည့် ကာလဖြစ်ပါသည်။ ။

PDP ပြည်ပြေးများ ထဲ၌ ဗိုလ်ရန်နိုင်၏ တောင်ပိုင်းတိုင်းနှင့် ဦးသွင်၏ အလယ်ပိုင်းတိုင်းတို့ သည် အင်အား အတောင့်တင်းဆုံးဖြစ်၍ အလှူပံ့ရှားနိုင်ဆုံးလည်း ဖြစ်၏။

PDP တောင်ပိုင်းတိုင်းမှာ ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ်မွေးစခန်းတွင် အခြေပြုထား၏။ မွေးစခန်းသည် မြန်မာနိုင်ငံ ထားဝယ်ခရိုင် မေတ္တာရွာ၏ အရှေ့ဘက်၌ တည်ရှိသည်။ ။ ယခင်ကတည်းက တောခိုခဲ့သော အုန်းပင်ကွင်းရွာသား ဝဏ္ဏကျော်ထင် ဦးစံမြိုင်၏ သားကြီး တင်ငွေ၏ နတ်အိမ်ထောင်စခန်းနှင့် သိပ်မဝေးကွာလှပေ။ နတ်အိမ်ထောင်စခန်းနှင့် မွေးစခန်းမှာ ကားလမ်းရှိလေသည်။ ။

အလယ်ပိုင်းတိုင်းမဟုတ်သော ထိုင်းနိုင်ငံ တတ်ခရိုင် မဲဆောက်မြို့နယ်အတွင်းရှိ ဟိုဖိုင် ကျေးရွာတွင် အခြေပြုထားရှိလေသည်။ ။

အနောက်မြောက်တိုင်းမှာ ထိုင်းနိုင်ငံ မဲဟောင်ဆွန်ပြည်နယ် ခွန်ယွန်းမြို့နယ်အတွင်းရှိ ထော်ဖဲကျေးရွာတွင် အခြေပြုထားရှိလေသည်။ ။

ကျွန်တော့်တပ်ခွဲနှင့် ထိတွေ့မှုဖြစ်ခဲ့သော PDP စစ်ကြောင်းမှာ ဗိုလ်ရန်နိုင်၏ တောင်ပိုင်းတိုင်း နတ်အိမ်ထောင်စခန်း တင်ငွေ၏ ကျားနက်တပ်ရင်းမှ အဓိကစစ်ကြောင်း ဖြစ်လေသည်။ ။ စစ်ကြောင်းမှူး မျိုးလွင်က ကံပေါက်သား၊ ဒုစစ်ကြောင်းမှူး ချစ်လွင်ကလည်း ကံပေါက်သား၊ ကံပေါက်နှင့် အုံးပင်ကွင်းမှာ ဘာမျှ မဝေးပါ။ မျိုးလွင်သည် တစ်ရံရော အခါက တင်ငွေ၏ တပည့်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ။ တင်ငွေ၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ တွင် အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးသည်။ ။ တင်ငွေတို့ ညီအစ်ကိုသူပုန်ဖြစ်သွားသောအခါ နတ်အိမ်ထောင်တွင် နေသည်။ ။ မျိုးလွင်နှင့် ချစ်လွင်သည် ကျေးရွာကာကွယ်ရေးလုပ်ငန်း သေနတ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသည်။ ။ စီးပွားရေးကိစ္စနှင့် နတ်အိမ်ထောင်ရောက်သွားသောအခါ တင်ငွေ၊ မောင်စိုး၊ တင်ဖေ စသည့် ညီအစ်ကိုများက မျိုးလွင်နှင့် ချစ်လွင်တို့ ကို စည်းရုံးပြီး လူ ၂၀၀ ခန့်နှင့် လက်နက်တပ်ဆင်ပေးကာ ရေဖြူ၊ ကလိန်အောင်၊ ကံပေါက်၊ ရေး စသည့် ဒေသများ နှင့် ရေး-ထားဝယ် ကားလမ်းတစ်လျှောက် လှုပ်ရှားခိုင်းလေတော့သည်။ ။ လက်နက်များ အဖြစ် M 16, HK 33, M 79, M 72 စသည့် ခေတ်မီမောင်းပြန်သေနတ်များ တစ်ချက်ပစ်လောင်ချာများကို တပ်ဆင် ပေးလိုက်ရာ ရှိငယ်အစုတ်များကိုသာ ကိုင်ခဲ့ဖူးသည့် မျိုးလွင်တို့ တစ်တွေ အထူးတက်ကြွနေကြ၏။

ရေဖြူတိုက်မည် တကဲကဲ၊ ကလိန်အောင်တိုက်မည် တကဲကဲ၊ ရေးတိုက်မည် တကဲကဲ လုပ်နေကြသည်။ ။ သူတို့ စစ်ကြောင်းတွင် ရေးသားခေါင်းဖြူထွန်းစိန် ပါဝင်ရာ ထွန်းစိန်အားကိုးဖြင့် ရေးတောင်ပိုင်းသို့ PDP စစ်ကြောင်း ခဏခဏ ရောက်လာသည်။ ။ ထွန်းစိန်က ရေးတိုက်မည့် အကြောင်း အမြဲပြထွက်လောက်အောင် လူတကာကို လိုက်ပြောနေသည်။ ။ သတင်းလွှင့်နေသည်။ ။ သူတို့ စစ်ကြောင်းသည် ဟုတ်တိပတ်တိ အထိမနာ သေးသဖြင့် ရေးတောင်ပိုင်းတွင် အူမြူးချိုကြွကာ သွားလာ ကျ

ကံစားနေကြလေတော့၏။

၃၀၃ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီးရောက်ရှိလာခြင်း

၁၉၇၃ ခုနှစ် မိုးဦးကျစကလ

PDP ပြည်ပြေးစစ်ကြောင်း ရေးတောင်ပိုင်းကို ဝင်လာပြန်သည် ။ ကျွန်တော်တို့ ရှေ့တန်း ဌာနချုပ်ရုံး မှ ရန်သူသတင်းများ အဆက်မပြတ် ရနေ၏။ ဂျင်မီ (ခေါ်) မင်းနိုင်နှင့် သူ၏ နဂါးမောက်တပ်ရင်းက သံဖြူဇရပ် နှင့် ရေးကြား ကားလမ်းများကို မိုင်းထောင်၏။ တံတားများကို မီးရှို့ကြ၏။ မျိုးလွင်၊ ချစ်လွင်၊ ထွန်းစိန်တို့ ၏ ကျားနက်တပ်ရင်း စစ်ကြောင်းက ကလိန်အောင်နှင့် ရေးကြားကားလမ်းက တံတားများကို မီးရှို့ဖျက်ဆီး၏။ သူတို့ စစ်ကြောင်းများ တွင် လူအင်အား ၂၀၀ ခန့်စီပါ ၏။ သံဖြူဇရပ်နှင့် ရေး၌ သူတို့ ကို ထွက်တိုက်ရန် လုံလောက်သော အရန်စစ်ကြောင်းများ မရှိ။ ကျွန်တော်က PDP ပြည်ပြေးတွေကို အထင်မကြီး။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တိုင် ထွက်တိုက်ချင်သည် ။ တိုက်ခွင့် တောင်းသည် ။ တပ်ခွဲများမှာ ရေး-သံဖြူဇရပ် ရထားလမ်း လုံခြုံရေးကို အထူးဦးစားပေးနေရသဖြင့် ထွက်တိုက်ရန် လက်ထဲတွင် တပ်မရှိပါ။ တပ်ရင်းမှူးကြီးက ရေးလုံခြုံရေး စိတ်မချသဖြင့် ရသမျှ ရန်သူသတင်း ကို အဆက်မပြတ် ရတခသို့ တင်ပြခိုင်းသည် ။

"ဗိုလ်သက်ဦး . . . ခင်ဗျား လူနည်းနည်းလေးနဲ့ ထွက်တိုက်ဖို့ စိတ်မကူးနဲ့။ ခင်ဗျားက ဦးစီးအရာရှိ၊ မြို့လုံခြုံရေးက ပိုအရေးကြီးတယ်"

"ဗိုလ်ကြီးမျိုးအောင်လည်း မရှိဘူး။ ရုံးမှာ ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်ပဲရှိတယ်၊ အဲဒါကြောင့် သတင်းတွေကိုသာ ရတခ တင်ပေးပါဗျာ။ တိုင်းက လုပ်ပါလိမ့်မယ်"

တပ်ရင်းမှူးကြီးက ပြောလေသည် ။

မကြာမီ ရတနမှ ကြေးနန်းဝင်လာ၏။

"ဦးတည်ရန်သူ မျိုးလွင်၊ ချစ်လွင်၊ ထွန်းစိန် ဦးစီး ပြည်ပြေး စစ်ကြောင်းအား ချေမှုန်းနိုင်ရေး။ ၃၀၃ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီးကို ရေးသို့ အမြန်စေလွှတ်ပေးမည်"

မိုးသည်းသော ဇွန်လ ဒုတိယပတ်၌ လည်စည်းအဝါများ စည်းထား သည် (၃၀၃) ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီးသည် ရေးမြို့သို့ ကားလမ်းအတိုင်း မြောက်ဘက်မှ ခြေလျင်ဝင်ရောက်လာသည် ။ တပ်ဖွဲ့မှူးမှာ ပြည်စောင့် တပ်မှ အသွင်ပြောင်းလာသည့် ဗိုလ်မှူးဘုန်းမြင့် ဖြစ်သည် ။

"ကျွန်တော်တို့ ဒီနေ့မနက် အရှုတောင်က ထွက်လာတာပါ။ ဒီမှာ တစ်ညနားပြီး တောင်ဘက်က ပြည်ပြေးစစ်ကြောင်းကို ရှင်းပျံ့မယ်။ တပ်ရင်းမှူးကြီးတို့လိုတာ ကူညီပေးပါခင်ဗျား"

ဗိုလ်မှူးဘုန်းမြင့်ကား အသက် ၄၀ သာသာ သာရှိသည် ။ ပစတမှ ကော်မရှင် ရလာသူဖြစ်သော်လည်း စစ်စိတ်စစ်သွေးအပြည့်နှင့် တကယ့်တိုက်ခိုက်ရေးစစ်သားအသွင်ရှိ၏။

"ကဲ . . . ဗိုလ်သက်ဦးရေ ဗိုလ်မှူးတို့လိုတာအကုန်လုပ်ပေးလိုက်။ နောက်ဆုံးရတဲ့ ရန်သူသတင်းကို မြေပုံနဲ့ ရှင်းပြလိုက်ပါ။ နားဖို့ ခိုဖို့ လည်း စကားတောင်ကုန်းမှာ လုပ်ပေးလိုက်ပါ။ မနက်သွားဖို့ အတွက်လည်း ကားတွေ ဘာတွေလည်း စီစဉ်ပေးလိုက်ဦး"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ တပ်ရင်းမှူးကြီး"

မျိုးလွင်၊ ချစ်လွင်၊ ထွန်းစိန် ဦးစီး ပြည်ပြေးစစ်ကြောင်းသည် ခေါဇာ၊ သဗျာဘက်မှ ဟန်ဂန်ရွာနားရောက်နေသည် ဟု နောက်ဆုံးသတင်းရထားသည် ။ ရွာထဲတွင် တော့ မနေဟု ဆို၏။

"တပ်ဖွဲ့မှူးကြီးတို့ အတွက် ကျွန်တော် ကားစီစဉ်ပေးပါမယ်။ ဒီကနေ ဟန်ဂန်အထိ ကားတွေ သွားလို့ ရပါတယ်။ ဖြည်းဖြည်းရှင်းပြီး ဟန်ဂန်လောက်အထိသွားလိုက်ပါ။ ရွာရောက်ရင် ကားတွေ ပြန်လွှတ်ပေးပါ။ သတင်းထောက်ပြီး ရှင်းရင် ထိတွေ့မှုတော့ ဖြစ်မှာပဲ။ ဒီကောင်တွေလူ ၂၀၀ လောက်ဆိုတော့ ရွာထဲ မနေလည်း တောထဲမှာ အကြာကြီး ပုန်းနေလို့ မရပါဘူး။"

"အေးဗျာ . . . ကျွန်တော်က ဒီဘက်ကို တစ်ခါမှ ရောက်ဖူးတာ မဟုတ်ဘူး။ ဗိုလ်ကြီးသက်ဦး ပြောတဲ့ အတိုင်းပဲ ဒီနေ့ တစ်ရက်နားပြီး နက်ဖြန် အဲဒီဘက်ကိုဝင်မယ်ဗျာ။"

ထိတွေ့မှုဖြစ်ပြီ

နောက်တစ်နေ့တွင် ၃၀၃ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီးသည် ကျွန်တော်စီစဉ်ပေးသော အရပ်ကားသုံးစီးဖြင့် မနက် ၁၀နာရီခန့်တွင် ရေးမှ ထွက်သွား၏။ တပ်အင်အား နည်းပါးနေစဉ် လူ ၁၀၀ ကျော်ပါသည့် ကွန်မန်ဒိုတပ်ကြီး ရောက်လာသဖြင့် တပ်ရင်းမှူးကြီးမှာ အလွန်ကျေနပ်နေ၏။ ကျွန်တော်တို့ စစ်ကြောင်းရုံး၌ စစ်ကြောင်း ဌာနချုပ်နှင့် တပ်စုတစ်စုသာ ရှိပါသည်။ မြောက်ဘက်ထန်းပင်ကုန်း၌ တပ်စုတစ်စုရှိသည်။ ချောင်းတောင်နှင့် ရေးတံတားတွင် တပ်စုတစ်စုရှိသည်။ ရေးတစ်မြို့လုံးကို တပ်ခွဲတစ်ခွဲနဲ့ သာ တာဝန်ယူထားရသည်။ ရေးမြို့သည် ကား မော်လမြိုင်တောင် ရထားလမ်းဆုံးဖြစ်၍ ရန်သူအတိုက်မခံနိုင်ပါ။ ထို့အပြင် မြေပုံကိုကြည့်ပါ။ မြန်မာနိုင်ငံတောင်ဖျား ခြေထောက်ကလေးတွင် ခါးအသိမ်ဆုံးနေရာဖြစ်သည်။ ရေးကျသွားလျှင် ခါးပြတ်သွားနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် အားလုံးကစိတ်ပူကြသည်။

"ဗိုလ်သက်ဦးရေ တပ်တွေ အကုန်လုံး Standby လုပ်ထားဗျာ။ အ

ရေးနဲ့ အကြောင်းနဲ့ ဆိုရင် စစ်ကူလိုက်ရအောင်၊ (၃၀၃)
ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီး မနက် ၁၀ နာရီကတည်းက ထွက်သွားတာ မဟုတ်
လား။"

တပ်ရင်းမှူးကြီးက ပြော၍ ကျွန်တော်တို့ စစ်ကြောင်းရုံးက ဆက်သွ
ယ်ရေးစက်များ ဖွင့်ကာ နားစွင့်နေကြ၏။ ဘာများ ဖြစ်မလဲပေါ့။ နေ့လ
ယ် ၂ နာရီခန့်တွင် ကိုးမိုင်ဘက်မှ သေနတ်သံများ စကြားရသည် ။

"ဝေါ . . . ဝေါ . . . ဝေါ . . . ဒက် . . . ဒက် . . . ဒက် . . . အုန်းဂျိမ်း . . .
အုန်းဂျိမ်း"

"စက်ဖွင့်ဟေ့ . . . စက်ဖွင့် . . . စက်ဖွင့်"

"ဖွင့်ထားပါတယ်ခင်ဗျာ"

"ဘာကြားလဲ၊ စက်တွေက ဘာပြောလဲ"

"ကိုးမိုင်စက်က ပြောပါတယ်။ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီးဟန်ဂန်ဘက်မှ
တိုက်ပွဲဖြစ်နေပြီတဲ့ ခင်ဗျ"

သေနတ်သံများမှာ တောင် လေနှင့် အတူအဆက်မပြတ်ကြား
နေရ၏။

"ဟ . . . သူတို့ က ကားတွေနဲ့ ဆိုတော့ သိပ်မလွယ်ဘူးထင်တယ် ဗို
လ်သက်ဦးရေ။ လိုက်ကြစို့ဗျာ"

ကျွန်တော်တို့ သည် အရန်ထားသောကားတစ်စီးဖြင့်ရသမျှ
လူတင်ပြီး တပ်ရင်းမှူးကြီးရော ကျွန်တော်ပါလိုက်၍ ဟန်ဂန်ရွာဘက်
သို့ ကားကို အပြင်းမောင်းစေပါသည် ။ ကိုးမိုင်လမ်းခွဲမှ ဟန်ဂန်ဘက်သို့
ဝင်ခဲ့သည် ။ ဟန်ဂန်ရွာမရောက်မီ လယ်ကွင်းစပ်၌ (၃၀၃) ကွန်မန်ဒိုတ
ပ်ဖွဲ့မှ စီးသွားသော ကား ၃ စီးကို လမ်းမပေါ်တွင် ရပ်ထားသည် ကို

တွေ့ရ၏။ ကွန်မန်ဒိုစစ်သည် အချို့ ကားလမ်းဘေးတွင် နေရာယူထားကြသည် ။ အချို့က လယ်ကွင်းထဲရှိ ကန်သင်းရိုးများ တွင် နေရာယူလျက်ရှိကြ၏။ လယ်ကွင်းထိပ်၌ ဟန်ဂန်ချောင်းက စီးဆင်းနေ ၏။ ရေတက်နေ၍ ချောင်းရေပြင် အကျယ်မှာ ပေ ၅၀ ခန့် ရေအပြည့်နှင့် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့ ကားရောက်သွားချိန်တွင် ကွန်မန်ဒိုစစ်သည် များ က ဝမ်းသာအားရနှင့် အော်လိုက်ကြ၏။

"ဟေ့ . . . ရေးက စစ်ကူလိုက် လာပြီ . . .ဟေ့"

ထိုအခါကျမှ ကားလမ်းဘေးတွင် နေရာယူထားသည့် တပ်ဖွဲ့မှူးကြီး ထွက် လာပြီး ကျွန်တော်တို့ တပ်ရင်းမှူးကြီးတို့ လာတွေ့သည် ။

"အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ တပ်ဖွဲ့မှူးကြီး"

"မြင်တဲ့ အတိုင်းပါပဲ တပ်ရင်းမှူးကြီးခင်ဗျ"

"မမျှော်လင့်ဘဲ Surprise တွေ့ကြတာ အငိုက်မိပြီး ကျွန်တော်တို့ က စပစ်ရတယ်။ ကွင်းထဲမှာ ဒီကောင်တွေ အတုံးအရုံးပဲ။ ကျွန်တော်တို့ က လည်း တစ်လမ်းလုံးဖြည်းဖြည်း ဖြည်းဖြည်း ရှင်းလာတာ ဒီနားရောက် လို့ လမ်းက သိပ်မကောင်းတော့ ကားတွေလည်း ဖြည်းဖြည်းမောင်းလာ ရတယ်။ ရွာသားတွေလည်း မတွေ့တော့ ဘာသတင်းမှ မရပါဘူး။ အဲဒါ နဲ့ ကားတွေ ဖြည်းဖြည်းမောင်းတုန်း ဒီချောင်းနားရောက်တော့ ချောင်း ကို ဖြတ်ကူးလာတဲ့ ဒီကောင်တွေ လေးငါးဆယ်ယောက်အဖွဲ့က ဘုမသိ ဘမသိနဲ့ အရပ်သားခရီးသည် တင် ကားထင်ပြီး 'ဟေ့ . . . ရပ် . . . ရပ်' ဆိုပြီး လာတားပါလေရော၊ ကားခေါင်မိုးပေါ်က ပလတ်စတစ်တွေ ခြုံပြီးလိုက်လာတဲ့ တပ်စိတ်က စပစ်တော့တာပဲ"

"အေးလေဗျာ ဗိုလ်မှူးတို့ က ကွန်မန်ဒိုဆိုတော့ ခြေမြန်လက်မြန် န ယ်ခြားပြန်ပဲလေ။ လက်သွက် ခြေသွက်ပေါ့ဗျာ"

"ဟုတ်ကဲ့ . . . အဲဒါနဲ့ လေးငါးယောက်မှန်ပြီး လဲသွားရော။ ကျန်တဲ့ ကောင်တွေ ချောင်းဘက်ပြန်ပြေးတယ်။ တပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့လုံး ကားတွေပေါ်က ဆင်းပြီး အတင်းလိုက်ပစ်ကြတယ်။ ဒီဘက်ကမ်းကူးလာတဲ့ လေးငါးဆယ်ယောက်တော့ ကွင်းထဲမှာ အကုန်သေကုန်တယ်။ နှစ်ယောက်ကို အရှင်မိထားတယ်"

"သူတို့ ပင်မတပ်ဖွဲ့ကြီးရော"

"ဟိုဘက်ကမ်းမှာ ကျန်ခဲ့တယ်။ တံငါလှေကလေးနှစ်စီးနဲ့ ပွိုင့်တပ်စုက စကူးလာတာ။ အဲဒီတောအုပ် ဘက်ဆုတ်ကုန်ကြတယ်။ အဲဒီနေရာကို လောင်ချာနဲ့ ပစ်ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်"

"ရတယ်လေ . . . ပစ်တာပေါ့"

ကျွန်တော်တို့ စစ်ကူလိုက်လာသောအဖွဲ့တွင် ၃.၅ လောင်ချာတစ်လက်နှင့် ဗုံးသီး ၁၀ လုံးခန့်ပါလာရာ ရန်သူဆုတ်သွားသော တောင်ဘက်တောအုပ်အတွင်းသို့ လောင်ချာ လေးငါးဆယ်လုံး ပစ်သွင်းလိုက်ပါသည်။ ။

"ဝုန်း . . . ဝုန်း . . . ဝုန်း"

"ကဲ . . . ဘာဆက်လုပ်မလဲ တပ်ဖွဲ့မှူးကြီး"

"ကျွန်တော် ဒီနားမှာ ဒီနေ့အခြေပြုရင်းနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ဆက်ရှင်းပါမယ်။ တပ်ရင်းမှူးကြီးတို့ ဒီအရှင်ဖမ်းမိနှစ်ယောက်နဲ့ သိမ်းဆည်းရမိလက်နက်တွေယူပြီး ပြန်လို့ ရပါပြီခင်ဗျ။ စစ်ကူလိုက်လာတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

"အေးဗျာ . . . ကျွန်တော်ကလည်း တပ်ဖွဲ့မှူးကြီးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒီကောင်တွေ ဒီနားမှာ စွာနေတာကြာပြီဗျ။ ထိထိမိမိကို တစ်ခါမှ

မလုပ်နိုင်သေးဘူး။ ဗိုလ်မှူးတို့ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီး ရောက်လာမှ ပဲ မှတ်လောက်သားလောက်အောင် လုပ်နိုင်တော့တယ်ဗျာ"

ကွင်းထဲ၌ ပြည်ပြေးအလောင်းများကား ပြန့်ကျဲနေသည် ။ အမေရိကန် ဂျီအိုင်ယူနီဖောင်းများ နှင့် ဖြစ်၏။ သေသူထဲတွင် အရစ်နှင့် ဂျဦးပါ၏။ အရစ်မှာ အဝါရစ်များ ဖြစ်သည် ။ လက်နက်များ လိုက်ကောက်ရာ M 16 နှင့် HK 33 လက်နက်ငယ် ရှစ်လက်သိမ်းဆည်းရမိပါသည် ။ ညနေ လေ နှစ် ၁၇၁၀ နံနက် ၀၈၀၀ တို့က ပုံစံနေ ရ ၁၆၂ ကျွန်တော်တို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ကြ၏။ (၃၀၃) တပ်ဖွဲ့ကြီး ကားဆုတ်သွားသောရန် သူနောက်သို့ ဆက်လိုက်သွားကြပါသည် ။

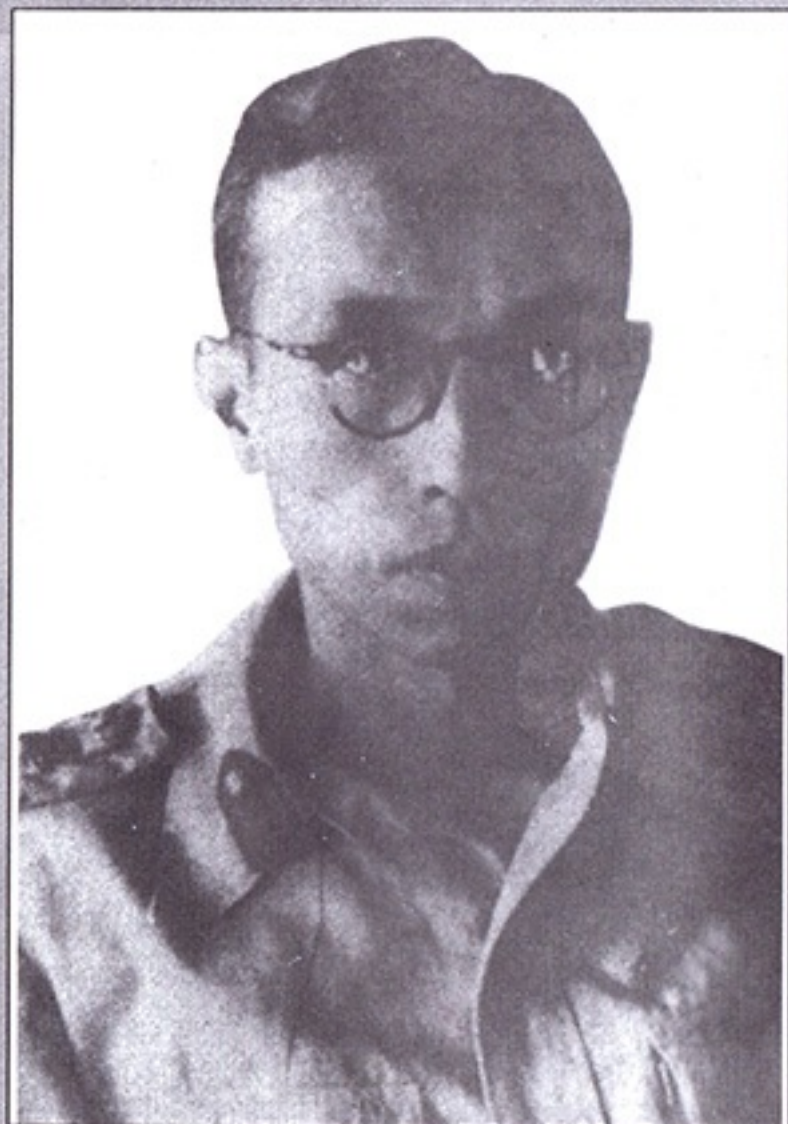
ထိုအချိန်မှ စ၍ ရေးမြို့တောင်ပိုင်းတွင် စစ်တံခွန်လွှင့်ထူနေသည့် ပြည်ပြေးမျိုးလွင်၊ ချစ်လွင်၊ ထွန်းစိန်တို့ ၏ စစ်ကြောင်းသည် ရေးနားသို့ မကပ်တော့ဘဲ လုံးဝစုတ်စမြုပ်စ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပါသည် ခင်ဗျား။

နိဂုံးချုပ်ဖော်ပြချက်

၁၉၇၄ ခုနှစ်စတွင် ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်အဆင့်မှ ဗိုလ်ကြီးအဆင့်သို့ တိုးမြှင့်ရရှိခဲ့သည် ။ ကလိန်အောင်စစ်ကြောင်းဌာနချုပ်၌ ခေတ္တစစ်ကြောင်းမှူး တာဝန်ယူနေစဉ် ပြည်ပြေးစစ်ကြောင်းမှူး မျိုးလွင်သည် နောက်လိုက် (၁၂) ယောက်နှင့် ကျွန်တော့်ထံ လက်နက်လာချပါသည် ။ လက်နက်ငယ် (၁၃)လက်ပါလာ၏။ ထိုအခါ ကျွန်တော်က ဟန်ဂန်တိုက်ပွဲအကြောင်းကို မေးမိသည် ။

၁၉၇၂ခုနှစ်က P.D.P ပြည်ပြေးများနှင့် ဟံင်တိုက်ပွဲတွင်
တရားသူနှင့်အတူ ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့် ဒုတိယသန်းမောင်ဝင်း D.S.A(၁၄)
ယခုကွယ်လွန်

P.D.P ပြည်ပြေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်လက်ှာ

P.D.P တောင်ပိုင်းတိုင်းတိုင်းပူးပေါင်းရန်ခိုင်း

P.D.P မှ ဗိုလ်ရန်နိုင်နှင့် အဖွဲ့အား ရန်ကုန်လေဆိပ် ပြည်ပခန်းမတွင် သတင်းစာဆရာများနှင့် အတူတွေ့ရစဉ်

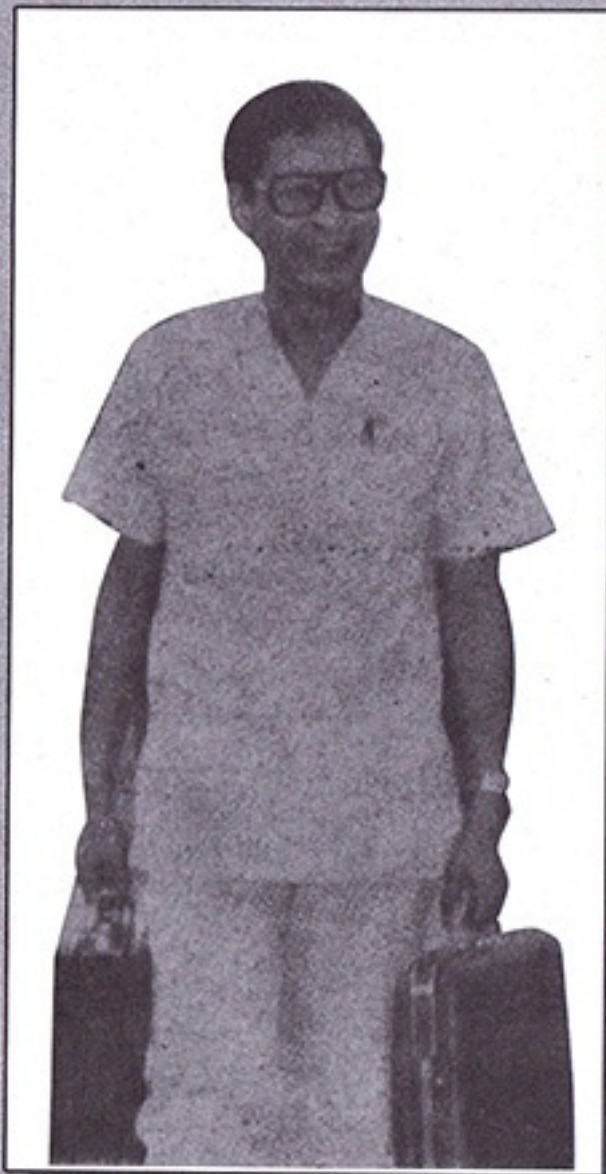
မြန်မာနိုင်ငံသို့ပြန်လာသည့်ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်းဦးနုနှင့် ဇနီး ဒေါ်မြရီတို့အား ရန်ကုန်လေဆိပ် ဧည့်ခန်းဆောင်တွင်တွေ့ရပုံ

၁၉၆၈ ခုနှစ်က ဦးနုနှင့် မိသားစု အိန္ဒိယသို့ ဘုရားဖူး ထွက်ခွာသွားခဲ့ပုံ

P.D.P နောင်ရိုး စစ်ဆင်ရေးမှူး ရန်ကုန် ဘဏ္ဍေ

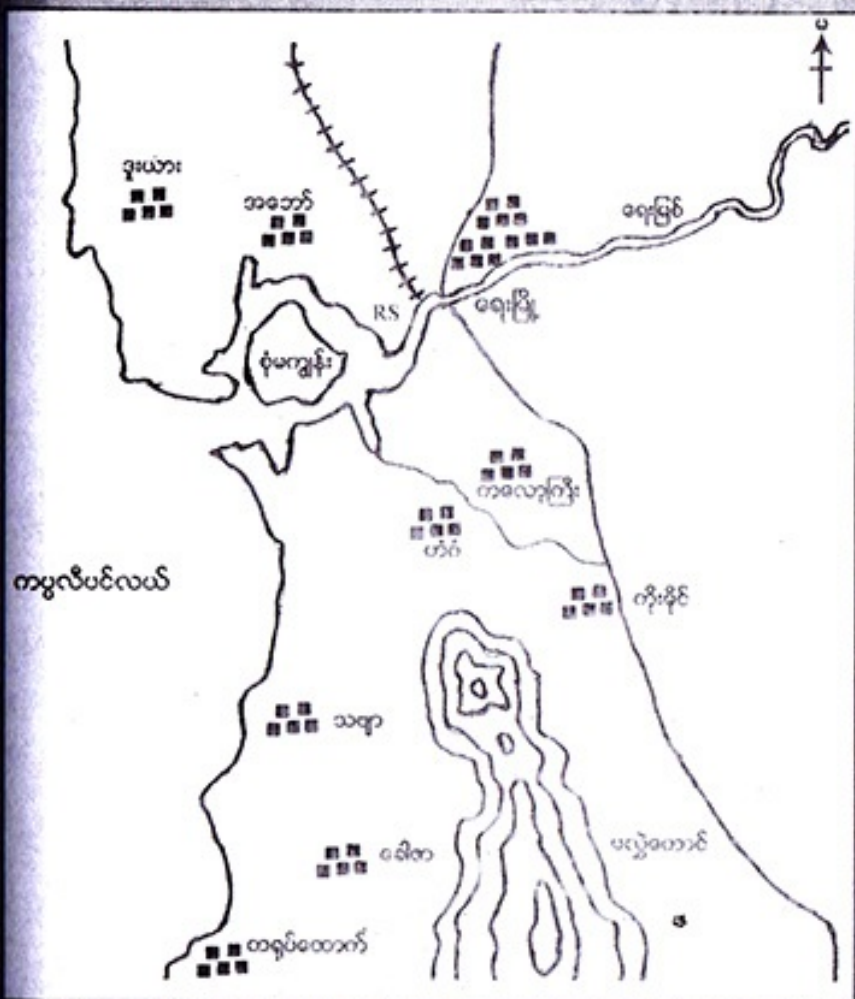
P.D.P မြောက်ပိုင်းတိုင်းမှူး ရန်ကျင်းစိန်(ခ)ဂျင်မီယန်း

ပြည်ပြေးဇာတ်ဆရာကြီးဦးလောရုံ

စာရေးသူနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ဘူးသည့် ကယန်းဗိုလ်ပျံ

(၃၀၃) ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီးနှင့်ပြည်ပြေးများတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ရဲမြို့နယ် ဟင်္ဂ ကလေးကြီး ဒေသပြမြေပုံ

"အဲဒီတုန်းက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဦးမျိုးရဲ့ "

"ဘာဖြစ်ရမလဲ ဗိုလ်ကြီးရာ၊ ခေါင်းဖြူထွန်းစိန်ပေါ့။ ဗိုလ်ကြီးတို့ ကွန်မန်ဒိုသတင်းမရဘဲနဲ့ အေးအေး ဆေးဆေးပါ။ ဟန်ဂန်သွားပြီး ညအိပ်ပျော်ပွဲစားရအောင်ဆိုပြီး ခေါ်လာတာ။ သူပိုင်တယ်ပေါ့ဗျာ။ ဟန်ဂန်မှာ ညအိပ်မယ်၊ စားမယ်၊ သောက်မယ်၊ ရိက္ခာစုမယ်၊ ပြီးမှ ချောင်းတောင်ဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုးမိုင်ဖြစ်ဖြစ်၊ ရေးတံတား ဖြစ်ဖြစ် အဲဒီမှာ ရှိတဲ့ စခန်းတစ်ခုခု တိုက်ရအောင်လို့ ပြောတယ်။ သူက ရေးသားဆိုတော့ ကျွန်တော်က သူပြောတာ အဟုတ်မှတ်တာပေါ့"

"အဲဒီနေ့က သူတပ်ခွဲ ပွိုင့်အဖွဲ့က လေးငါးဆယ်ယောက် ချောင်းဖြတ်တော့ ရေတက်နေတယ်။ ချောင်းကူးဖို့ လှေကလေးကလည်း ၂ စီးပဲရတယ်။ တစ်ခေါက်မှ တစ်စီးကို နှစ်ယောက် သုံးယောက်ပဲ တင်နိုင်တယ်။ ကျွန်တော်က တောင်ဘက်က တောအုပ်ထဲမှာ နားရင်းထိုင်စောင့်နေတာ။ ဖြတ်တော့ ကင်းတွေ ဘာတွေလည်း အသေအချာ မချဘူးနဲ့ တူပါတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်ကလည်း သူယုံပြီး လိုက်မကြည့်လိုက်မိဘူး။ ဗိုလ်ကြီးတို့ ကားတွေလာတော့ သူတပည့် အူကြောင်ကြောင်ကောင်တွေ စစ်ကားမှန်းမသိ အရပ်ကားမှန်းမသိ သွားတားတော့ ဗိုလ်ကြီးတို့ စပစ်တာခံရတာပေါ့။ နောက်ပိုင်း ဗိုလ်ကြီးတို့ ဘက်က လက်နက်ကြီးတွေ ပစ်လာတော့ မဖြစ်ချေဘူးဆိုပြီး ပင်လယ်ကမ်းစပ်အတိုင်း တောင်ဘက် အတင်းဆုတ်ခိုင်းရတော့တယ်။ နတ်ကြီး စင်ရောက်တဲ့ အထိပဲ။ အဲဒီနောက်တော့ ရေးမလာတော့ဘဲ အုံးပင်ကွင်းနဲ့ ကန်ပေါက် တစ်ဝိုက်မှာပဲ သွားလာလှုပ်ရှားနေတော့တယ်"

"ဦးမျိုးတို့ အဲဒီကတည်းက ရေးနားမကပ်တော့ဘူးပေါ့"

"ဟုတ်ပါတယ်။ လုံးဝမကပ်တော့ဘူး။ တစ်ခါတလေ ကလိန်အောင်၊

ယားဖူး၊ ကျောက်ခုတ်၊ ရေးနောက်ဘက်တော့ ရောက်ပါတယ်"

"ဪ"

ထိုတိုက်ပွဲအပြီး၌ (၃၀၃) ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီးသည် ရန်သူအား ထက်ကြပ်လိုက်ရှင်းရာမှ ရတနာက ပြန်လည်ခေါ်ယူသဖြင့် ရေးသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာကာ ရထားဖြင့်မော်လမြိုင်သို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားခဲ့ပါသည်။

ဤသည် မှာ ၁၉၇၃ ခုနှစ်က PDP ပြည်ပြေးစစ်ကြောင်းအား အထိနာအောင် ချေမှုန်းခဲ့သည့် (၃၀၃) ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီး၏ ဟန်ဂန်တိုက်ပွဲအကြောင်းပါခင်ဗျား။

မှီငြမ်းကိုးကားသည့် စာအုပ်များ

၁။စီအေဒီဘီ သို့မဟုတ် ပြည်ပြေးတစ်ကျော့ပြန်မောင်ပြည်သူ

၂။ကျွန်တော် ပြည်ပြေး၊ မောင်ရင်မန်း

၃။ဆွိင် ၂၂၊ မောင်ရင်မန်း

၄။ဒို့ဘိုးဘွားအမွေအနှစ်မို့ ချစ်မြတ်နိုးပေ၊ သောင်းဝေဦး

★